

ROK AKADEMICKI 2015-2016
Wiedza o Teatrze
Studia II stopnia
Spec. performatyka przedstawień

I ROK STUDIÓW:

I semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych¹	O/F²	Forma zaliczenia³	Liczba godzin	Punkty ECTS
1	Seminarium magisterskie prof. dr hab. Dariusz Kosiński dr Mateusz Borowski	seminarium	O	zaliczenie na ocenę	30	5
2	Przekład i transfer międzykulturowy dr Ewa Bal	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3
3	Paradygmaty kultury współczesnej dr Mateusz Borowski	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3
4	Performatywność mediów mgr Konrad Wojnowski	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3
5	Performanse kultur dawnych dr Wanda Świątkowska	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3
6	Historia i pamięć w perspektywie performatywnej mgr Konrad Wojnowski	ćwiczenia	O	ocena za pracę pisemną	30	4
7	Warsztaty z przekładu literackiego ⁴ dr Ewa Bal	ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3
8	Język obcy	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	1
9	Zajęcia do wyboru		F			7 ⁵

Łączna liczba godzin obowiązkowych: 210 + zajęcia do wyboru⁶

Łączna liczba punktów ECTS: 25 (lub 22, o ile student wybierze warsztaty w drugim semestrze) + 7 za zajęcia do wyboru⁷

¹ wykład/ćwiczenia/konwersatorium/seminarium/laboratoria/warsztat

² O = przedmiot obowiązkowy do zaliczenia danego semestru/roku studiów, F = przedmiot fakultatywny (do wyboru)

³ egzamin ustny/egzamin testowy/zaliczenie na ocenę/prezentacja rezultatów projektu

⁴ Lub do wyboru: Warsztaty sztuk performatywnych w 2. semestrze.

⁵ Liczba podana orientacyjnie. W ciągu całego roku student winien zgromadzić 15 punktów ECTS za zajęcia do wyboru.

⁶ Zob.: dodatek na końcu planu.

⁷ Zob.: dodatek na końcu planu.

II semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1	Seminarium magisterskie prof. dr hab. Dariusz Kosiński dr Mateusz Borowski	seminarium	O	zaliczenie na ocenę	30	5
2	Przekład i transfer międzykulturowy dr Ewa Bal	ćwiczenia	O	egzamin ustny	30	4
3	Paradygmaty kultury współczesnej dr Mateusz Borowski	ćwiczenia	O	egzamin ustny	30	4
4	Performatywność mediów dr hab. Wojciech Baluch	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3
5	Performanse kultur pozaeuropejskich dr Wanda Świątkowska	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3
6	Warsztaty sztuk performatywnych ⁸ Łukasz Czuj, Michał Urban	ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3
7	Język obcy	ćwiczenia	O	egzamin	30	1
8	Zajęcia do wyboru		F			8 ⁹

Łączna liczba godzin: 210 + zajęcia do wyboru

Łączna liczba punktów ECTS: 23 (lub 20, o ile student wybierze warsztaty w 1. semestrze) + 8 za zajęcia do wyboru

II ROK STUDIÓW:**III semestr:**

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1	Seminarium magisterskie dr hab. Wojciech Baluch dr Ewa Bal	seminarium	O	zaliczenie na ocenę	30	12
2	Teorie tożsamości indywidualnych i kolektywnych	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3

⁸ Lub, do wyboru: Warsztaty z przekładu literackiego w 1. semestrze.

⁹ Liczba podana orientacyjnie. W ciągu całego roku student winien zgromadzić 15 punktów ECTS za zajęcia do wyboru.

	dr Mateusz Borowski					
3	Performatywność przedstawień i tekstów dr Mateusz Borowski	ćwiczenia	O	ocena za pracę pisemną	30	6
4	Warsztaty z przekładu tekstów naukowych ¹⁰ dr Mateusz Borowski	ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3
5	Zajęcia do wyboru		F			7 ¹¹

Łączna liczba godzin: 120 + zajęcia do wyboru

Łączna liczba punktów ECTS: 24 (lub 21, jeśli student wybierze warsztaty w 4. semestrze) + 7 za zajęcia do wyboru

IV semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1	Seminarium magisterskie dr hab. Wojciech Baluch dr Ewa Bal	seminarium	O	egzamin i obrona pracy	30	15
2	Teorie tożsamości indywidualnych i kolektywnych dr Łucja Iwanczewska	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3
3	Normy kulturowe i ich subwersje dr Łucja Iwanczewska	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3
4	Warsztaty organizacji wydarzeń kulturalnych ¹² mgr Anna Lewanowicz	ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3
5	Zajęcia do wyboru		F			8 ¹³

Łączna liczba godzin obowiązkowych: 60 + zajęcia do wyboru

Łączna liczba punktów ECTS: 24 (lub 21, jeśli student wybierze warsztaty w 3. semestrze) + 8 za zajęcia do wyboru

Zajęcia do wyboru obowiązkowe do zaliczenia w ciągu dwóch lat studiów:

	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma zalicz.
Opcja 1	60	6	egz.
Opcja 2	60	6	egz.

¹⁰ Lub, do wyboru: Warsztaty organizacji wydarzeń kulturalnych w 4. semestrze.

¹¹ Liczba podana orientacyjnie. W ciągu całego roku student winien zgromadzić 15 punktów ECTS za zajęcia do wyboru.

¹² Lub do wyboru: Warsztaty z przekładu tekstów naukowych w 3. semestrze.

¹³ Liczba podana orientacyjnie. W ciągu całego roku student winien zgromadzić 15 punktów ECTS za zajęcia do wyboru.

Opcja 3	60	6	egz
Wykład monograficzny	30	2	zal.
Kurs w języku obcym	30	3	zal.
Warsztat performatyczny 1	60	4	zal.
Warsztat performatyczny 2	60	4	zal.
	360	30	

Liczba godzin do wyboru łącznie: 360 godzin (30 punktów ECTS)

Z opcji co najmniej jedna powinna być opcją performatyczną (60 godzin).

Opcje, wykład monograficzny, warsztaty performatyczne i kurs w języku obcym student wybiera po konsultacji z prowadzącym seminarium magisterskie.

Łączna liczba godzin zajęć obowiązkowych i zajęć do wyboru na dwóch latach studiów: 960 godzin (120 punktów ECTS)

Uwaga: Studenci I roku mają możliwość zaliczania wybranych zajęć obowiązkowych także z II roku studiów po konsultacji z prowadzącym seminarium magisterskie

I. SYLABUSY ZAJĘĆ I ROKU:

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Seminarium magisterskie „Dramaturgie przedstawień: sztuka – wspólnota – doświadczenie”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	umiejętność samodzielnego wyboru i opracowania materiału badawczego, w tym wyboru metodologii, a także analizy i interpretacji wybranych zjawisk i problemów oraz skomponowania i napisania samodzielnej pracy naukowej
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	prof. dr. hab. Dariusz Kosiński
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	seminarium w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	posiadanie stopnia licencjata
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	seminarium, 60 godzin
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	10 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	3 punkty ETCS: aktywny udział w seminarium 4 punkty ETCS: prezentacja projektów własnych

	1 punkt ETCS: sformułowanie tematu pracy 2 punkty ETCS: przygotowanie konspektu pracy
Stosowane metody dydaktyczne	seminarium
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	aktywność na zajęciach (30%), prezentacja projektów własnych (40%), sformułowanie tematu pracy (10%), przygotowanie konspektu pracy (20%)
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w dyskusjach w trakcie zajęć, przygotowanie i przedstawienie jednej prezentacji w każdym semestrze, określenie tematu pracy (do końca semestru zimowego) oraz przygotowanie jej szczegółowego konspektu, zaakceptowanego przez prowadzącego.
Treści modułu kształcenia	Temat wiodący: Dramaturgie przedstawień: sztuka – wspólnota – doświadczenie Tematy składowe: Pojęcie i sposoby rozumienia dramaturgii; Dramaturgia a performatywność; Dramaturgie teatralne; Specyfika dramaturgii poszczególnych odmian sztuk przedstawieniowych; Dramaturgiczne sposoby regulowania procesów performatywnych; Dramaturgia przedstawień społecznych (święta, ceremonie, protesty); Dramaturgia i doświadczenie
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Eugenio Barba, <i>Spalić dom</i>, Wrocław 2011. <i>Dramaturgia</i>, [w:] Eugenio Barba, Nicola Savarese, <i>Sekretna sztuka aktora. Słownik Antropologii Teatru</i>, Wrocław 2009. Jerzy Grotowski, <i>Montaż w pracy reżysera</i>, [w:] tegoż, <i>Teksty zebrane</i>, Warszawa 2012, s. 817-827. Dariusz Kosiński, <i>Teatra polskie. Historie</i>, Warszawa 2010. Elżbieta Matynia, <i>Demokracja performatywna</i>, Wrocław 2005. Joseph Roach, <i>Cities of the Dead. Cirum-Atlantic Performance</i>, Columbia University Press, New York 1996. Diana Tylor, <i>Archiwum i repertuar: performanse i performatywność</i>, „Didaskalia” 2014, nr 120, s. 22–38.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Seminarium magisterskie „Nowe media między nauką i sztuką”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Seminarium ma przygotowywać uczestników do samodzielnej analizy wybranych zjawisk kulturowych w perspektywie performatywnej. Część zajęć odbędzie się w formie warsztatów przygotowujących do pisanie pracy magisterskiej.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Mateusz Borowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	seminarium w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	Seminarium ma przygotowywać uczestników do samodzielnej analizy wybranych zjawisk kulturowych w perspektywie performatywnej. Część zajęć odbędzie się w formie warsztatów przygotowujących do pisanie pracy magisterskiej.
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin seminarium w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	10 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	5 punktów ETCS – zaliczenie zajęć na ocenę w semestrze zimowym 5 punktów ETCS – zaliczenie zajęć na ocenę w semestrze letnim
Stosowane metody dydaktyczne	zajęcia konwersatoryjne oraz ćwiczenia w zakresie podstaw

	warsztatu naukowego (wybór tematu, problematyzacja, pisanie planu badawczego, przygotowanie planu pracy)
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	ocena przygotowania do zajęć w oparciu o udział w dyskusjach oraz sprawdzenie i ocena prac przewidzianych na zaliczenie obu semestrów
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia seminarium na ocenę jest obecność i aktywny udział w zajęciach oraz: 1) w semestrze zimowym przygotowanie planu badawczego pracy magisterskiej – termin złożenia planu: 30 stycznia 2016 roku 2) w semestrze letnim przygotowanie wstępnego opracowania tematu pracy – termin: 30 maja 2016 roku
Treści modułu kształcenia	Seminarium poświęcone jest wzajemnym relacjom, negocjacjom i mediacjom między sztukami, dziedzinami humanistyki oraz naukami ścisłymi. Główny temat zajęć to związki między tymi dziedzinami wiedzy, jakie zachodzą na poziomie sposobów reprezentowania i konceptualizacji wiedzy, a także jej rozpowszechniania i sankcjonowania. Istotnego kontekstu dla dyskusji prowadzonych w trakcie seminarium dostarczą nowe nurty socjologii i historii wiedzy (E. Fox-Keller, B. Latour, M. Delanda). Zajęcia koncentrować się będą przede wszystkim na poszukiwaniu związków między odkryciami naukowymi a mediami uznawanymi w określonym miejscu i czasie za nowe i najbardziej zaawansowane technologicznie. Analizowane w trakcie zajęć przykłady takich związków mają przede wszystkim za zadanie zobrazować rolę mediów i typowych dla nich środków retorycznych (przede wszystkim metafor) w budowaniu zmiennych historycznie obrazów rzeczywistości w ramach sieci społecznych. W bieżącym roku akademickim tematyka ta zostanie zawężona do dwóch głównych działów: I. W semestrze zimowym głównym tematem seminarium będą związki podboju kosmosu z przemianami humanistyki. Analizowane na zajęciach przykłady nie tyle stanowią będą ilustrację tez stawianych przez astrofizyków, co raczej zostaną poddane analizie pod kątem wzajemnych przepływów między humanistyką a fizyką. Analizowane przykłady pochodzą będą nie tylko z ery lotów kosmicznych, lecz także z epok wcześniejszych, by zobrazować rolę wyobrażeń o kosmosie w historycznych reżimach naukowych. II. W semestrze letnim w centrum zajęć znajdzie się problem tworzenia istot ludzkich w warunkach sztucznych i laboratoryjnych jak jeden z głównych motywów literatury i kultury fantastycznej i fantastyczno-naukowej. Temat ten posłuży jako przykład związków między naukami humanistycznymi i sztukami a starszymi naukami biologicznymi i nowoczesną biotechnologią genetyczną. Dokładny zakres i lista materiałów zostanie ustalona na

	pierwszych zajęciach, zgodnie z potrzebami i zainteresowaniami uczestników seminarium. Integralną częścią seminarium będą warsztaty przygotowujące do pisania pracy magisterskiej.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Antoni Cwojdzński, <i>Teoria Einsteina</i>, [w:] idem, <i>Komedia Naukowe</i>, Warszawa 1968. Manuel Delanda, <i>Philosophy & Simulation</i>, London 2011. Evelyn Fox-Keller, <i>Making Sense of Life</i>, Harvard 2003. Peter Gallison, <i>Einstein's Clocks, Poincare's Maps</i>, New York 2003. Zakaria Hanafi, <i>The Monster in the Machine</i>, Durham 2000. E.T.A. Hoffman, <i>Piaskun</i>, [w:] idem, <i>Opowiadania</i>, Warszawa 1977. Jonathan Kepler, <i>Sen</i>, Warszawa 2004. Edgar Allan Poe, <i>Nieporównana przygoda niejakiego Hansa Pfalla</i>, [w:] idem, <i>Opowiadania</i>, t. 1, Warszawa 1989. Darko Suvin, <i>Metamorphoses of Science-Fiction</i>, Yale 1975. Kip Thorne, „<i>Interstellar</i>” i nauka, Warszawa 2015. Juliusz Verne, <i>Z ziemi na księżyc</i>, Warszawa 1875.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Przekład i transfer międzykulturowy
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Celem zajęć jest przeanalizowanie wieloaspektowego zjawiska przekładu i transferu międzykulturowego jako pola badań performatyki. Student po ukończeniu kursu powinien umieć krytycznie ustosunkować się do założeń tradycyjnej antropologii, gdzie o tożsamości kulturowej i wymianie dóbr kultury mówiono esencjonalistycznie w ramach dyskursu rdzenności i przynależności do ziemi i języka. Współczesna performatyczna perspektywa nakazuje z kolei interpretować kulturowe tożsamości jako efekt procesów konstruowania tak kulturowych różnic, jak i dynamicznie zmieniających się spojrzeń. Spoglądając z tej perspektywy na wymianę dóbr kultury oraz kwestie kulturowej tożsamości, student powinien umieć dostrzec performatywne procesy u podłoża omawianych zjawisk i nauczyć się je krytycznie interpretować. Unaocznieniu omawianych zjawisk transferu i przekładu międzykulturowego służyć ma nie tylko teoretyczne zaplecze, omawiane na zajęciach w konkretnych blokach tematycznych, ale także analiza dzieł literackich, filmowych i teatralnych.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Ewa Bal
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	moduł w całości realizowany w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów

Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna znajomość problemów współczesnej kultury
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	7 punktów ECTS
Bilans punktów ECTS	4 punkty ECTS: obecność i aktywny udział w zajęciach, przygotowanie konspektu z wybranej lektury w semestrze zimowym oraz konspektu wypowiedzi podczas egzaminu w semestrze letnim 3 punkty ECTS: egzamin ustny
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, praca indywidualna, praca zespołowa, analiza tekstu, dzieła filmowego i teatralnego; porównawcza analiza przekładu
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Weryfikacja obecności i przygotowania do zajęć pod kątem merytorycznego udziału w dyskusji. Prowadzący brać będzie pod uwagę terminowe złożenie konspektów wybranej lektury oraz samodzielnej prezentacji, a także oceniać merytoryczną zawartość obu prac koniecznych do uzyskania zaliczenia na ocenę obu semestrów i dopuszczenia do egzaminu.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia przedmiotu, oprócz regularnej obecności i uczestnictwa w zajęciach, jest przygotowanie w semestrze zimowym konspektu wybranej i uzgodnionej z prowadzącym lektury, zaś w semestrze letnim sporządzenie konspektu do egzaminu ustnego. Egzamin ustny ma postać prezentacji problemowej, wybranego przez studenta i uzgodnionego z prowadzącym zagadnienia na konkretnych przykładach z uwzględnieniem metodologii omawianej na zajęciach. Studenci, którzy nie uzyskają zaliczenia za semestr zimowy i/lub letni, nie zostaną dopuszczeni do egzaminu.
Treści modułu kształcenia	

1. Performowanie lokalności

Temat zajęć w semestrze zimowym to szeroko pojęty proces wytwarzania lokalnej tożsamości w kontekście przemian związanych z mobilnością, globalizacją i mediatyzacją współczesnej kultury. Na przykładzie przedstawień śląskości spróbujemy zastanowić się na tym, czy esencjonalistyczne z założenia deklaracje i przedstawienia kulturowe lokalności można potraktować jako przykłady jej „od-twarzania” czy „wy-twarzania”, przy jednoczesnej świadomości zerwania więzów członków wspólnoty z terytorium, językiem i związkami krwi. Czy lokalność słusznie kojarzymy z plebejskością, prowincjonalizmem i zacofaniem? Czy tylko została

zepchnięta na peryferie dominującego dyskursu narodowościowego? Jakie inne możliwości i cele jej wytwarzania w ramach przedstawień kulturowych możemy odnaleźć lub zaproponować dzisiaj?

2. Przekład a perspektywa performatywna

Celem tego bloku tematycznego jest uchwycenie zasadniczej różnicy między przekładem analizowanym z punktu widzenia językoznawstwa a bardziej interesującą nas perspektywą kulturową i performatywną. Będziemy starali się przeanalizować strategie oraz cele przyswajania obcego repertuaru lokalnej kulturze na przykładzie wybranych tłumaczeń, zarówno tekstów klasycznych (w perspektywie diachronicznej), jak i współczesnych (w perspektywie synchronicznej). Następnie zastanowimy się nad performatywną specyfiką tłumaczenia dramatów, dialogów filmowych i telewizyjnych, analizując istniejące tłumaczenia dzieł współczesnych i klasycznych. Na koniec zestawimy różne koncepcje praktyczne i teoretyczne ze świadectwami samych tłumaczy oraz przeanalizujemy efekty ich pracy.

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu

Benedict Anderson, *Wspólnoty wyobrażone. Rozważania o źródłach i rozprzestrzenianiu się nacjonalizmu*, tłum. Stefan Amsterdamski, Fundacja im. Stefana Batorego, Wydawnictwo Znak, Warszawa-Kraków 1997.

Arjun Appadurai, *Nowoczesność bez granic. Kulturowe wymiary globalizacji*, przekład i wstęp Zbigniew Pucek, Universitas, Kraków 2005.

B. Ashcroft, G. Griffiths, H. Tiffin, *The Empire Writes Back*, London 1989.

Stanisław Barańczak, *Ocalone w tłumaczeniu*, Kraków 2004.

Homi K. Bhabha, *Mimikra i ludzie, DyssemiNacja. Czas, narracja i marginesy współczesnego narodu, Jak nowe przychodzi z tego świata*, [w:] tenże, *Miejsca kultury*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2009.

Marvin Carlson, *Speaking in Tongues*, Ann Arbor 2009.

The Intercultural Performance Reader, red. Patrice Pavis, London 1996.

Stephan Greenblatt, *Kultura, Pośrednik*, [w:] tenże, *Poetyka kulturowa. Pisma wybrane*, Universitas 2006.

Cultural Mobility, red. S. Greenblatt, New York 2010.

Małgorzata Heydel, *Zwrot kulturowy w badaniach nad przekładem*, „Teksty Drugie” 2009, nr 6.

Mary Luise Pratt, *Imperialne spojrzenie. Pisarstwo podróżnicze i transkulturowanie*, tłum. Ewa Elżbieta Nowakowska, WUJ 2011.

Polska myśl przekładoznawcza. Antologia, red. Piotr de

Bończa Bukowski, Małgorzata Heydel, WUJ 2013.
Edward Said, *Kultura i imperializm*, Kraków 2009.
Gayatri Spivak, *Strategie postkolonialne*, Wydawnictwo Krytyki Politycznej 2011.

Stalder Felix, Manuel Castells. *Teoria społeczeństwa sieci*, przekład Marek Król, WUJ 2012.

Współczesne teorie przekładu. Antologia, red. Magda Heydel, Piotr Bukowski, Znak 2009.

George Steiner, *Po wieży Babel*, Kraków 2000.
Robert J.C. Young, *Postkolonializm. Wprowadzenie*, przekład Marek Król, WUJ 2012.
Thomas Hylland Eriksen, *Etniczność i nacjonalizm. Ujęcie antropologiczne*, tłum. Barbara Gutowska-Nowak, WUJ 2013.

Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki

nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Paradygmaty kultury współczesnej
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	zajęcia służą zapoznaniu się uczestników z podstawowymi paradygmatami teoretycznymi XX i XXI wieku, ze szczególnym uwzględnieniem okresu po 1950 roku
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok II poziomu studiów
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Mateusz Borowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	moduł w całości realizowany w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	zaliczenie modułu performatycznego na studiach licencjackich lub ogólna orientacja w zagadnieniach performatyki w przypadku osób, które nie studiowały Wiedzy o Teatrze
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin wykładu
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	7 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS: zaliczenie na ocenę ćwiczeń w semestrze zimowym 2 punkty ETCS: zaliczenie na ocenę ćwiczeń w semestrze letnim 3 punkty ETCS: egzamin ustny
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, medialne prezentacje materiałów do analiz
Metody sprawdzania i kryteria oceny	zaliczenie pisemne na ocenę (konspekt) po semestrze

efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	zimowym i egzamin ustny po semestrze letnim
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Egzamin ustny. Egzaminator ocenia przede wszystkim umiejętność twórczego i samodzielnego podejścia do problemu, tworzenia funkcjonalnych definicji, dokonywania syntezy zdobytych informacji, znajdowania literatury przedmiotu, uzupełniania wiadomości z wykładów, przeprowadzania porównań i wyciągania z nich wniosków, konstruowania logicznej wypowiedzi i klarownej prezentacji problemu, a także umiejętność prowadzenia rzeczowej dyskusji. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia na ocenę z ćwiczeń w obu semestrach ZALICZENIE: Semestr zimowy: uczestnicy kursu przygotowują notatkę (2 strony znormalizowane) z jednej z następujących lektur: D. Bachmann-Medick, <i>Cultural Turns</i>, Warszawa 2012. R. Barthes, <i>Mitologie</i>, Warszawa 2000. U. Eco, <i>Superman w literaturze masowej</i>, Warszawa 1996. E. Goffman, <i>Człowiek w teatrze życia codziennego</i>, Warszawa 2008. W. Benjamin, <i>Dzieło sztuki w dobie reprodukcji technicznej</i>, 1975. P. Burger, <i>Teoria awangardy</i>, Kraków 2006. G. Debord, <i>Spoleczeństwo Spektaklu</i>, Warszawa 2007. W. Propp, <i>Nie tylko bajka</i>, Warszawa 2000. Notatkę należy złożyć u prowadzącego zajęcia nie później niż 15 stycznia 2016 roku. Semestr letni: Uczestnicy kursu przygotowują konspekt (objętość 800 słów), prezentujący zamysł opracowania zagadnienia wybranego jako temat na egzamin. Powinien on zawierać klarownie sformułowany plan wypowiedzi, krótkie uzasadnienie wybranej metodologii i przykładów. Konspekt musi mieć formę TEKSTU CIĄGŁEGO, a nie luźnej notatki w punktach. Należy go złożyć u prowadzącego zajęcia nie później niż 15 maja 2016 roku. EGZAMIN: Egzamin ma formę ustną i składa się z dwóch części: 1. Spośród wymienionych poniżej tematów należy wybrać JEDEN i opracować w formie prezentacji ustnej, która trwa nie dłużej niż 30 minut i ma

	charakter spójnego wywodu, podejmującego samodzielnie opracowany problem. 2. Druga część egzaminu ma charakter rozmowy, związanej z przedstawionym tematem, która również trwa 20-30 minut. Każde z zaproponowanych poniżej zagadnień ma bardzo szeroki zasięg, dlatego należy je sproblematyzować, czyli zinterpretować i przedstawić jak problem badawczy, z którego wynikają określone pytania i wątpliwości. Następnie należy zaproponować sposoby rozwiązania tego problemu, poparte samodzielnie wybranymi i opracowanymi przykładami, które nie zostały omówione w czasie wykładów. Podczas egzaminu można korzystać z wszelkiego rodzaju notatek, tekstów źródłowych, filmów i innych materiałów pomocniczych, bowiem jego celem nie jest weryfikacja zdolności zapamiętywania informacji i wiernego odtwarzania notatek z wykładów. Do egzaminu należy przygotować jeden z następujących tematów: 1. Narracja jako narzędzie weryfikacji i tworzenia tożsamości zbiorowej 2. Mit w XX i XXI wieku – definicje i funkcje społeczne oraz metody badania 3. Kultura jako przedmiot badań naukowych – definicje, metody i cele analizy zjawisk kulturowych 4. Przeszłość indywidualna i zbiorowa jako przedmiot badań historiograficznych i kulturoznawczych 5. Realność, fikcjonalność, wirtualność – przemiany pojęcia „rzeczywistość” w świetle współczesnych paradygmatów teoretycznych 6. Natura jako konstrukcja – weryfikacje relacji kultura-natura w teoriach XX wieku 7. Tożsamość indywidualna jako produkt relacji społecznych i kulturowych 8. Interdyscyplinarność jako metoda badań kultury – cele, korzyści, podstawowe założenia i metody badawcze
Treści modułu kształcenia	0. Wprowadzenie. Kultura współczesna i jej paradygmaty. Pojęcie „zwrot” w naukach humanistycznych. I. Strukturalizm i jego kontynuacje - Strukturalizm – podstawowe założenia i metody badawcze - Teoria narracji - Semiotyka jako metoda badań kulturoznawczych II. Elementy nauk kognitywnych w badaniach kulturoznawczych - Teoria metafor - Skrypty i ramy

	- Konstruktywistyczne teorie poznania III. Wybrane koncepcje podmiotowości w XX wieku - Podstawy psychoanalizy – Freud i jego kontynuatorzy - Psychoanaliza strukturalistyczna i poststrukturalna krytyka podmiotu - Koncepcje Innego – niekanoniczne i polityczne ujęcia podmiotowości na przełomie XX i XXI wieku (od podmiotu nomadycznego do podmiotu performatywnego) IV. Poststrukturalistyczne metodologie kulturoznawcze - Krytyczne ujęcia strukturalizmu - Dekonstrukcja w badaniach kulturoznawczych - Intertekstualność i recykling - Symulakra i wirtualne rzeczywistości - Badania dyskursu i archeologia wiedzy V. Oblicza performatyki - Performatyka przedstawień - Performatywne aspekty badań naukowych - Tożsamość w perspektywie performatywnej VI. Od kultury masowej do kultury popularnej – wybrane nurty krytyki kulturowej - Krytyka kultury w XX wieku - Elementy teorii popkultury i ich praktyczne zastosowanie Zakres tematyczny kursu może zostać poszerzony lub zmodyfikowany zgodnie z zainteresowaniami i potrzebami uczestników kursu.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Doris Bachmann-Medick, <i>Cultural Turns</i>, Warszawa 2012. Roland Barthes, <i>Mitologie</i>, Warszawa 2000. Walter Benjamin, <i>Dzieło sztuki w dobie reprodukcji technicznej</i>, 1975. Peter Burger, <i>Teoria awangardy</i>, Kraków 2006. Guy Debord, <i>Spółeczeństwo Spektaklu</i>, Warszawa 2007. Jacques Derrida, <i>Marginesy filozofii</i>, Warszawa 2002. Umberto Eco, <i>Lector in fabula</i>, Warszawa 1994.

	Umberto Eco, <i>Semiologia życia codziennego</i>, Warszawa 1996. Uumberto Eco, <i>Superman w literaturze masowej</i>, Warszawa 1996. Hal Foster, <i>Powrót realnego</i>, Kraków 2010. Michel Foucault, <i>Porządek dyskursu</i>, Warszawa 2002. Michel Foucault, <i>Nadzorować i karać</i>, Warszawa 1999. Stephan Greenblatt, <i>Poetyka kulturowa</i>, Kraków 2006. Thomas S. Kuhn, <i>Struktura rewolucji naukowych</i>, Warszawa 2001. Claude Levi-Strauss, <i>Antropologia strukturalna</i>, Warszawa 2009. James F. Lyotard, <i>Kondycja ponowoczesna</i>, Warszawa 1997. Lev Manovich, <i>Język nowych mediów</i>, 2001. Wladimir Propp, <i>Nie tylko bajka</i>, Warszawa 2000. Hayden White, <i>Poetyka pisarstwa historycznego</i>, Kraków 2002. Slavoj Zizek, <i>Przekleństwa fantazji</i>, Wrocław 2002.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performatywność mediów
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	po ukończeniu kursu studenci powinni orientować się w podstawowych modelach funkcjonowania mediów oraz dyskursu medialnego w ramach współczesnej kultury
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok II poziomu studiów
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	semestr zimowy: mgr Konrad Wojnowski semestr letni: dr hab. Wojciech Baluch
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	60 godzin ćwiczeń wymagających obecności i interakcji prowadzącego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	dobra orientacja w funkcjonowaniu mediów masowych (telewizja, Internet), znajomość języka angielskiego pozwalająca na lekturę tekstów o charakterze teoretyczno-filozoficznym
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 punktów ECTS
Bilans punktów ECTS	3 punkty ECTS: zaliczenie na ocenę semestru zimowego 3 punkty ECTS: zaliczenie na ocenę semestru letniego
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, medialne prezentacje materiałów do analiz
Metody sprawdzania i kryteria	ocena przygotowania do zajęć w oparciu o udział w dyskusjach oraz

oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	przygotowane projekty
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Zaliczenie na ocenę semestru zimowego: podstawą zaliczenia jest prezentacja wybranego tekstu teoretycznego oraz aktywność podczas zajęć. W sytuacji, gdy student nie będzie miał okazji wygłosić referatu, obowiązuje go przygotowanie krótkiego opracowania tekstu teoretycznego z zakresu teorii mediów, który nie był omawiany podczas zajęć. Zaliczenie na ocenę semestru letniego: warunkiem zaliczenia będzie aktywny udział w zajęciach oraz przygotowanie krótkiego (15 minut) referatu na jeden z tematów, ustalonych z prowadzącym.
Treści modułu kształcenia	W semestrze zimowym zajęcia zostaną na trzy części: I. omówienie podstawowych definicji mediów (Harold Innis, Marshall McLuhan, Claude Shannon); II. media jako dynamiczne systemy i infrastruktury (od Kittlera do DeLandy); III. teoretyczna refleksja nad mediami i ich prezentacja z perspektywy historii technologii ustąpi miejsca rozważaniom na temat estetyki (ze szczególnym uwzględnieniem problemu interaktywności w sztuce współczesnej). Tu media zostaną pokazane z perspektywy filozoficznej, szczególnie pod kątem tego, jak różne technologie komunikacyjne warunkują ludzką egzystencję. Każdą z części zakończą zajęcia przygotowywane przy aktywnym udziale studentów, podczas których wiedza z zakresu teorii mediów zostanie zaaplikowana do analizy wybranych przykładów artystycznych (performance art, glitch art, gry komputerowe). I. 1) Zajęcia organizacyjne / zarysowanie problematyki zajęć 2) Harold Innis – wprowadzenie do historii mediów 3) Lewis Mumford – teoria maszyn społecznych 4) Claude Shannon – co to jest informacja? 5) McLuhan – pierwsza filozofia mediów 6) Podsumowanie pierwszego bloku: spojrzenie na sztukę performansu z perspektywy mediów II. 1) Friedrich Kittler – miasto jako medium 2) Friedrich Kittler – teoria systemów dyskursywnych 3) Manuel DeLanda – teoria asamblażu 4) Podsumowanie drugiego bloku – zakłócenia w sztuce nowych

	mediów III. 1) Vilém Flusser – media warunkują naszą egzystencję 2) <i>Kraksa</i> Jamesa Ballarda – pożądanie w siłach technologii komunikacyjnych 3) Bernard Stiegler – media a libido 4) Michel Serres – Hermes i pasożyty (próba stworzenia alternatywnego modelu komunikacji) 5) Podsumowanie trzeciego bloku: co nam po grach komputerowych, czyli gry i kształcenie. W semestrze letnim zaprezentowany zostanie historyczny zarys rozwoju mediów oraz rozmaite definicje mediów. Głównymi tematami rozważań teoretycznych będą: - zagadnienie tożsamości kontekście rzeczywistości, - nowe rodzaje aktywności społecznej i kulturowej, - zagadnienia promocji sztuki w przestrzeni mediów elektronicznych. W części ćwiczeniowej studenci poddadzą analizie wybrane przykłady tekstów oraz programów, aby zapoznać się z podstawowymi formami oraz gatunkami medialnymi. Analiza oraz krytyczna dyskusja obejmie także przykładowe mechanizmy tworzenia medialnych wydarzeń w różnych aspektach życia społecznego oraz posługiwania się mediami w celach politycznych i ekonomicznych. W czasie zajęć będą także analizowane zjawiska związane z kulturą Internetu, a zatem nowymi formami gromadzenia informacji oraz zmianami w dostępie do niej, nowymi sposobami komunikacji, wreszcie funkcjonowaniem społeczności wirtualnych. Głównym przedmiotem dyskusji będą płynące z lektury opracowań oraz własnych analiz studentów wnioski dotyczące zmian w kulturze, jakie dokonują się pod presją najnowszych technologii komputerowych oraz komunikacyjnych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Semestr zimowy: James Ballard, <i>Kraksa</i>, Amber 1996. Manuel DeLanda, <i>A New Philosophy of Society: assemblage theory and social complexity</i>, Continuum 2006 (fragment). Vilém Flusser, <i>Post-history</i>, Univocal Publishing 2013 (fragment). James Gleick, <i>Informacja. Bit, wszechświat, rewolucja</i>, tłum.

	Grzegorz Siwek, Wydawnictwo Znak 2012 (fragment). Harold A. Innis, <i>Nachylenie komunikacyjne</i>, [w:] <i>Communicare. Almanach antropologiczny. Oralność/Piśmienność</i>, praca zbiorowa, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego 2007. Friedrich A. Kittler, <i>The City is a Medium</i>, "New Literary History", Vol. 27, No. 4. Friedrich A. Kittler, <i>Universities: Wet, Hard, Soft, and Harder</i>, dostęp online: http://csmt.uchicago.edu/kittleruniversities.pdf Marshall McLuhan, <i>Zrozumieć media. Przedłużenia człowieka</i>, Wydawnictwo Naukowo Techniczne 2004 (fragment). Lewis Mumford, <i>Mit maszyny</i>. Tom 1, Wydawnictwo Naukowe PWN 2012. Michel Serres, <i>The Parasite</i>, The John Hopkins University Press 1982 (fragment). Michel Serres, <i>Hermes. Literature, Science, Philosophy</i>, red. Josué V. Harari, David F. Bell, The John Hopkins University Press 1982 (fragment). Bernard Stiegler, <i>Interview: From Libidinal Economy to The Ecology of Spirit</i>, rozm. Frédéric Neyrat, dostęp online: http://www.parrhesiajournal.org/parrhesia14/parrhesia14_stiegler.pdf Semestr letni: Darin Barney, <i>Spółeczeństwo sieci</i>, SIC! 2008. Tomasz Goban-Klas, <i>Media i komunikowanie masowe. Teorie prasy, radia, telewizji i Internetu</i>, PWN 2009. Tomasz Goban-Klas, <i>Cywilizacja medialna. Geneza, ewolucja, eksplozja</i>, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne 2005. Wiesław Godzic, <i>Telewizja i jej gatunki po „Wielkim Bracie”</i>, Universitas 2004. Wojciech Jabłoński, <i>Kreowanie informacji</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN 2006. Ryszard Kluszczyński, <i>Spółeczeństwo informacyjne. Cyberkultura. Sztuka multimedów</i>, Rabid 2002. Lev Manovich, <i>Język nowych mediów</i>, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne 2006. <i>Muzeum sztuki. Antologia</i>, red. Maria Popczyk, Universitas 2005.
--	---

	Literatura uzupełniająca: Tomasz Goban-Klas, <i>Niepokorna orkiestra medialna. Dyrygenci i wykonawcy polityki medialnej w Polsce po 1944 roku</i>, Wydawnictwo ASPRA-JR 2005. Tomasz Goban-Klas, <i>Historia i rozwój mediów. Od malowideł naskalnych do Internetu</i>, Wydawnictwo Akademii Pedagogicznej 2001. <i>Media Audiowizualne</i>, red. Wiesław Godzic, Aleksandra Drzał-Sierocka, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne 2010. Maryla Hopfinger, <i>Literatura i media po 1989 roku</i>, Oficyna naukowa 2010. Marshall McLuchan, <i>Zrozumieć media</i>, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne 2004 (wybrane rozdziały). Walery Pisarek, <i>Nowa retoryka dziennikarska</i>, Universitas 2002; Paul Virilio, <i>Bomba informacyjna</i>, SIC! 2006.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performanse kultur dawnych
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	student dzięki lekturze tekstów teoretycznych potrafi zastosować narzędzia performatyki do praktycznej analizy zjawisk z kręgu kultur dawnych
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Wanda Świątkowska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Rodzaj i liczba godzin zajęć	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ETCS: aktywny udział w zajęciach 2 punkty ETCS: 3 zaliczenie zajęć na ocenę
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacje z komentarzem, analiza tekstu, projekcje filmowe, praca w grupach, praca indywidualna, dyskusja
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	przygotowywanie się do zajęć i posiadanie na zajęciach omawianych tekstów; obecność na zajęciach i aktywny w nich udział; przygotowanie prezentacji na temat wybranego zjawiska, uzgodnionego z prowadzącym
Forma i warunki zaliczenia modułu	warunkiem zaliczenia na ocenę jest obecność, aktywne uczestnictwo w zajęciach i przygotowanie prezentacji na temat wybranego zjawiska, uzgodnionego z prowadzącym
Treści modułu kształcenia	Na ćwiczeniach omawiane będą różnorodne performanse z okresu od antycznych cywilizacji Egiptu, Grecji i Rzymu po XVII wiek. Zaproponowane studia przypadków pochodzą tak z kręgu życia politycznego, społecznego, religijnego, jak prywatnego (performanse władzy, rytuały, ceremonie,

	zachowania codzienne). Istotny będzie kontekst kulturowy każdej z omawianych epok – odniesienia do wydarzeń historycznych, sytuacji politycznej oraz obyczajowości, religii i działań stricte teatralnych jako czynników, które wpłynęły na charakter i formę typowych dla danej kultury performansów. Zagadnienia proponowane do prezentacji: 1. performanse cywilizacji starożytnych (Egipt, Grecja, Rzym) - ceremonie państwowe (marsze triumfalne, widowiska władzy, igrzyska, agon, performowanie demokracji ateńskiej) - święta religijne (misteria, dionizje, bachanalie, orgie, składanie ofiar) - sztuka (malowidła wazowe, rzeźba, architektura, epos i pieśń, mit) 2. widowiskowość łacińskiego średniowiecza - liturgia - monastycyzm - wielkie cykle misteryjne - Biblia pauperum - symbolika katedry gotyckiej 3. Bizancjum i Slavia Orthodoxa - bizantyńskie korzenie sztuki i obrzędowości staroruskiej - liturgia prawosławna - teologia ikony - jurodstwo - widowiska władzy w carskiej Rosji 4. performanse renesansowej Europy - reformacja i ruchy religijne - sztuka renesansu (perspektywa, antropocentryzm) - kultura pisma 5. teatralizacja epoki elżbietańskiej - dwór Elżbiety I, maski - ikonografia - performanse ciała i głosu - gry, zabawy, życie codzienne Anglii elżbietańskiej 6. performanse hiszpańskiego złotego wieku - Inkwizycja - autos sacramentales - performanse dworu królewskiego 7. performatywność sarmacka - obyczajowość, zwyczaje, rytuały, strój - mikrokosmos dworu szlacheckiego - emblemat, heraldyka 8. alternatywny nurt ludowej widowiskowości - wiejskie obrzędy i zwyczaje - religijność ludowa - formy popularne, jarmarczne
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura: J. Assmann, <i>Pamięć kulturowa. Pismo, zapamiętywanie i polityczna tożsamość w cywilizacjach starożytnych</i>, tłum. A.

	Kryczyńska-Pham, Warszawa 2008. M. St. Clare Byrne, <i>Życie codzienne w Anglii elżbietańskiej</i>, tłum. A. Staniewska, Warszawa 1971. P. Evdokimov, <i>Sztuka ikony. Teologia piękna</i>, Warszawa 1999. B. Jastrzębski, J. Morawiecki, <i>Cztery zachodnie staruchy. Reportaż o duchach i szamanach</i>, Białystok 2014. M. Kocur, <i>Drugie narodziny teatru. Performanse mnichów anglosaskich</i>, Wrocław 2010; tenże, <i>Performanse ciała i głosu w teatrze elżbietańskim</i>, „Dialog” 2008 nr 11, s. 5-13. <i>Kultura rycerska, kultura szlachecka</i>, [w:] <i>Antropologia kultury. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, opr. zespół pod kier. L. Kolankiewicz, Warszawa 2005, s. 437-491. J. Maisonneuve, <i>Rytuały dawne i współczesne</i>, tłum. M. Mroczek, Gdańsk 1995. S. Oświęcimski, <i>Zeus daje tylko znak. Apollo wieszczy osobiście, Starożytne wróżbiarstwo greckie</i>, Warszawa 1989. D. Polock, <i>Moving histories: performance and oral history</i>, [w:] <i>The Cambridge Companion to Performance Studies</i>, red. Tracy C. Davis, 2008, s. 120-135. M. Prejs, <i>Oralność i mnemonika. Późny barok w kulturze polskiej</i>, Warszawa 2009. H. Rawlings, <i>Inkwizycja hiszpańska</i>, tłum. M. Piątek, Kraków 2009. N. Schindler, <i>Ludzie prości, ludzie niepokorni... Kultura ludowa w początkach dziejów nowożytnych</i>, tłum. B. Ostrowska, Warszawa 2002. P. Veyne, <i>Cele sztuki, propaganda i przepych monarchii</i>, [w:] tenże: <i>Imperium grecko-rzymskie</i>, tłum. P. Domański, Kęty 2008. L. Winniczuk, <i>Ludzie, zwyczaje i obyczaje starożytnej Grecji i Rzymu</i>, Warszawa 1983. C. Wodziński, <i>Jurodiwy. Portret niebywalca</i>, „Więź” 2000, nr 3, s. 89-104.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Historia i pamięć w perspektywie performatywnej
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Zajęcia służą zapoznaniu uczestników z podstawowymi teoretycznymi ujęciami problematyki historiograficznej oraz z głównymi nurtami badań nad pamięcią w drugiej połowie XX wieku. Pozwolą one odnosić różne koncepcje teoretyczne do konkretnych praktyk artystycznych oraz toczonych w przestrzeni publicznej debat na temat polityki pamięci.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok II poziomu studiów
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Konrad Wojnowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	zajęcia w całości realizowane w postaci ćwiczeń wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	zaliczenie modułu performatycznego na studiach I stopnia lub ogólna orientacja w zagadnieniach performatyki w przypadku osób, które nie studiowały Wiedzy o Teatrze; znajomość języka angielskiego pozwalająca na lekturę tekstów teoretycznych
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	4 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ECTS: zaliczenie na ocenę

	2 punkty ECTS: praca pisemna
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, medialne prezentacje materiałów do analiz
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	uczestnicy kursu mają obowiązek aktywnego uczestnictwa w zajęciach, a także przygotowanie konspektu oraz pracy pisemnej
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Zaliczenie na ocenę: Przygotowanie konspektu pracy pisemnej, stanowiącej podstawę oceny z egzaminu. Konspekt powinien zostać złożony u prowadzącego zajęcia do 5 stycznia 2016 roku. Egzamin: Praca pisemna o objętości 12-15 znormalizowanych stron, poświęcona analizie dwóch lub trzech utworów (literackich, filmowych), dzieł artystycznych, performansów lub zjawisk kulturowych w kontekście jednego z bloków tematycznych omawianych w czasie zajęć. Przykłady analizowane w pracy nie mogą obejmować materiału omawianego w trakcie zajęć. Pracę należy złożyć u prowadzącego zajęcia do 30 stycznia 2016 roku.
Treści modułu kształcenia	Zajęcia stanowią wprowadzenie do tych ujęć historii i pamięci, które akcentują procesualny i zbiorowy charakter procesów rejestracji przeszłości. Najnowsze teoretyczne koncepcje zostaną zaprezentowane na przykładach pochodzących przede wszystkim z współczesnego kina oraz sztuk wizualnych. Główne tematy realizowane w trakcie zajęć: - Koniec historii i jej nowe ujęcia - Wpływ nowych mediów na pamięć i tożsamość - Nowe polityki pamięci - Dialektyka pamięci i zapominania - Nowe formy upamiętnienia - Historia alternatywna i historia wirtualna - Zwrot mnemoniczny. Pamięć a historia - Pamięć – jej konceptualizacje, metafory i nośniki - Pamięć kulturowa i postpamięć
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura podstawowa: Jan Assmann, <i>Pamięć kulturowa</i>, tłum. Anna Kryczyńska-Pham, Wydawnictwa UW 2008. Douwe Draaisma, <i>Machina metafor. Historia pamięci</i>, tłum. Robert Pucek, Wydawnictwo Aletheia 2009.

	Douwe Draaisma, <i>Księga zapominania</i>, tłum. Robert Pucek, Wydawnictwo Aletheia 2012. Maurice Halbwachs, <i>Spoleczne ramy pamięci</i>, tłum. Marcin Król, Państwowe Wydawnictwa Naukowe 1969. Marianne Hirsch, <i>The Generation of Postmemory</i>, „Poetics Today” 2008, nr 1. Doris Bachmann-Medick, <i>Cultural turns. Nowe kierunki w naukach o kulturze</i>, tłum. Krystyna Krzemieniowa, Oficyna Naukowa 2012. <i>Pamięć zbiorowa i kulturowa. Współczesna perspektywa niemiecka</i>, red. Magdalena Saryusz-Wolska, Universitas 2009. Paul Ricoeur, <i>Pamięć, historia, zapomnienie</i>, przeł. Janusz Margański, Universitas 2006. Magdalena Saryusz-Wolska, <i>Spotkania czasu z miejscem. Studia o pamięci i miastach</i>, Wydawnictwa UW 2011. <i>Teoria wiedzy o przeszłości na tle współczesnej humanistyki. Antologia</i>, red. Ewa Domańskiej, Wydawnictwo Poznańskie 2010. <i>The Collective Memory Reader</i>, red. Jeffrey K. Olick, Vered Vinitzky-Seroussi, Daniel Levy, Oxford Univ. Press 2011. James E. Young, <i>Counter-Monument: Memory against Itself in Germany Today</i>, “Critical Inquiry” 1992, vol. 18.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Warsztaty z przekładu tekstów literackich
Kod modułu	
Język kształcenia	polski oraz inny język obcy (np. angielski, włoski, francuski, hiszpański)
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	student potrafi zdefiniować strategię przekładu na język polski wybranego materiału (jego funkcję i cele), a także sam podjąć próbę przetłumaczenia tekstu literackiego (lub dialogów filmowych, telewizyjnych i dramatu), stosując wypracowane podczas warsztatów strategię i metody przekładu
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	I rok II poziomu studiów
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Ewa Bal
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	moduł realizowany w postaci zajęć warsztatowych wymagających zarówno bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, jak i pracy własnej studenta
Wymagania wstępne i dodatkowe	bardzo dobra znajomość przynajmniej jednego języka obcego
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin zajęć warsztatowych w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ECTS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ECTS: udział w warsztatach 1 punkt ECTS: oddanie samodzielnego tłumaczenia tekstu
Stosowane metody dydaktyczne	krytyczna praca nad tekstem, projekcje multimedialne
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych	Weryfikacja przygotowywanych przekładów oraz zaliczenie

przez studentów	zajęć na ocenę
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	kurs zaliczany jest na podstawie obecności, aktywnego udziału w zajęciach oraz złożenie tłumaczenia wybranego fragmentu utworu literackiego, filmowego, telewizyjnego lub teatralnego, bądź tekstu do utworu muzycznego
Treści modułu kształcenia	Kurs ma na celu wykształcenie praktycznych zdolności przekładu jako procesu międzykulturowej komunikacji, a zwłaszcza strategii spolszczania tekstu z uwzględnieniem jego funkcji w rodzimym kontekście kulturowym i medialnym. Wspólnie ze studentami dokonamy wyboru kilku poglądowych typów przekładów (np. dialogów filmowych, tekstów utworów muzycznych, dramatów), a następnie wspólnie w ramach grup roboczych analizować będziemy efekty ich pracy. Ze względu na niejednorodną językowo grupę szczegółowy program warsztatów ustalony zostanie podczas pierwszych zajęć, z uwzględnieniem indywidualnych preferencji i znajomości języków obcych studentów.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	literatura uzupełniająca program warsztatów ustalona zostanie podczas warsztatów w zależności od pojawiających się problemów i indywidualnych preferencji studentów
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performanse kultur pozaeuropejskich
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	student potrafi zastosować narzędzia performatyki, poznane w czasie lektury tekstów teoretycznych, do praktycznej analizy zjawisk z kręgu kultur pozaeuropejskich
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów II stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Wanda Świątkowska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Rodzaj i liczba godzin zajęć	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ECTS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ECTS: udział w zajęciach 2 punkty ECTS: zaliczenie zajęć na ocenę
Stosowane metody dydaktyczne	przedstawienie tematu przez prowadzącego oraz dyskusja na podstawie zaproponowanych materiałów (fragmenty tekstów, prezentacja, filmy), praca w grupach, praca indywidualna
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	przygotowywanie się do zajęć i posiadanie na zajęciach omawianych tekstów; obecność na zajęciach i aktywny w nich udział; złożenie pracy pisemnej
Forma i warunki zaliczenia modułu	Warunkiem zaliczenia na ocenę jest obecność, aktywne uczestnictwo w zajęciach i złożenie do 30 maja 2016 roku pracy pisemnej (7-8 stron) na temat wybranego zjawiska spoza kręgu kultury europejskiej, które nie było omawiane na zajęciach.
Treści modułu kształcenia	Na ćwiczeniach omawiane będą różnorodne performanse z obszaru Azji, obu Ameryk, Afryki i Oceanii. Zaproponowane

	studia przypadków pochodzą tak z kręgu życia politycznego, społecznego, religijnego, jak i prywatnego (performanse władzy, rytuały, ceremonie, zachowania codzienne). Ze szczególną uwagą przyjrzymy się regulacjom prawnym i działaniom UNESCO, dążącym do ochrony zjawisk światowego dziedzictwa niematerialnego. Zajęcia będą obejmowały następujące bloki problematyczne: 1. Trickster a bohater kulturowy (na przykładzie wierzeń plemienia Indian Winnebago i mitologii polinezyjskiej); 2. Światowe dziedzictwo niematerialne (definicje, przykłady, konwencja UNESCO, kwestia ochrony i związane z nią problemy); 3. Performanse demokracji amerykańskiej (symbole narodowe, wybory, przemówienia państwowe, kształtowanie wizerunku polityków); 4. Kulturowe i społeczne wymiary cielesności (ciało i stosunek do ciała w różnych kulturach, conceptualizacje płci, kanony piękna, rytuały cielesne, dyscyplinowanie ciała, stygmatyzacja, medykalizacja ciała).
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura podstawowa: <i>Antropologia ciała. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, opr. zespół pod kier. M. Szpakowskiej, Warszawa 2008. A. Buczkowski, <i>Spoleczne tworzenie ciała. Płeć kulturowa i płeć biologiczna</i>, Kraków 2005. <i>Konwencja UNESCO w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego</i>, Paryż 2003. R. Kurin, <i>Safeguarding Intangible Cultural Heritage in the 2003 UNESCO Convention: a critical appraisal</i>, „Museum International” 2004, nr 1-2, s. 66-77. T. Lis, <i>Jak to się robi w Ameryce</i>, Warszawa 2000. J. McKenzie, <i>Democracy's Performance</i>, „The Drama Review” 47, Summer 2003, s. 117-128. <i>Niematerialne dziedzictwo kulturowe: źródła – wartości – ochrona</i>, red. J. Adamowski, K. Smyk, Lublin 2013. D. Penkala, <i>Bohater kulturowy w mitologii polinezyjskiej</i>, „Etnografia Polska” 1975, nr 1, s. 163-191. <i>Praktyki cielesne</i>, red. J. Kurczewski, Warszawa 2006. P. Radin, <i>Trickster. Studium mitologii Indian północnoamerykańskich</i>, tłum. A. Topczewska, Warszawa 2010. N. Ridout, <i>Performance and democracy</i>, [w:] <i>The Cambridge Companion to Performance Studies</i>, red. Tracy C. Davis, 2008, s. 11-22. H. Schreiber, <i>Niematerialne dziedzictwo kulturowe: idea, prawo, praktyka</i>, [w:] <i>Prawna ochrona dziedzictwa kulturowego. Wokół problematyki prawnej zabytków i dzieł</i>

	sztuki, t. III, red. W. Szafrński, K. Zalasinska, Poznań 2009. D. Taylor, <i>Archiwum i repertuar: performanse i performatywność. PerFORwhat studies?</i>, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, „Didaskalia” 2014, nr 120, s. 22-38. Literatura uzupełniająca: A. Belkot, P. Ratkowska, <i>Karnawał w perspektywie Listy Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO</i>, „Turystyka Kulturowa” 2010, nr 2, s. 4-20. M. de Certeau, <i>Ekonomia piśmienna</i>, [w:] tegoż, <i>Wynaleźć codzienność. Sztuki działania</i>, tłum. K. Thiel-Jańczuk, Kraków 2008, s. 133-153. W. Gałązka, <i>Gotowych faktów nie ma. Kreacja informacji oraz wizerunku publicznego i medialnego</i>, Wrocław 2008. B. Kirshenblatt-Gimblett, <i>Destination Culture. Tourism, Museums, and Heritage</i>, California 1998. E. Matynia, <i>Demokracja performatywna</i>, Wrocław 2008. R. Schneider, <i>Performans pozostaje</i>, tłum. D. Sosnowska, [w:] <i>Re//mix. Performans i dokumentacja</i>, red. D. Sajewska, T. Plata, Warszawa 2014, s. 20-35. <i>Stygmatyzacja ciała</i>, [w:] <i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, opr. zespół pod kier. L. Kolankiewicz, Warszawa 2005, s. 547-596. D. Taylor, <i>Performance and intangible cultural heritage</i>, [w:] <i>The Cambridge Companion to Performance Studies</i>, ed. T.C. Davis, 2008, s. 91-104. B. Ziółkowska, A. Cwojdzinska, M. Cholody, <i>Ciało w kulturze i nauce</i>, Warszawa 2009.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Warsztaty sztuk performatywnych
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	student zna podstawy myślenia o przygotowaniu narracyjnych wystaw muzealnych, potrafi również wykorzystać różne środki multimedialne, teatralne i historyczne do tworzenia zamkniętych sekwencji wystawy
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	I rok II poziomu studiów
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	Łukasz Czuj, Michał Urban
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr Ewa Bal
Sposób realizacji	moduł realizowany w postaci zajęć warsztatowych wymagających zarówno bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, jak i pracy własnej studenta
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna orientacja w kulturze, sztukach przedstawieniowych i historii
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin zajęć warsztatowych
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS: aktywny udział w warsztatach 1 punkt ETCS: oddanie samodzielnego projektu instalacji
Stosowane metody dydaktyczne	zajęcia warsztatowe i praktyczne
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych	systematyczne weryfikowanie postępów uczestników

przez studentów	warsztatów
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	kurs zaliczany jest na podstawie obecności, aktywnego udziału w zajęciach oraz złożenia projektu sekwencji muzealnej, która uwzględni teatralne, filmowe, multimedialne i plastyczne środki wyrazu
Treści modułu kształcenia	Współczesne strategie wystaw muzealnych daleko odbiegają od tradycyjnego eksponowania w przeszklonych gablotach tzw. muzealiów, czyli materialnych dóbr kultury. Muzea historyczne posiłkują się dziś środkami i strategiami wystawienniczymi, zaczerpniętymi z obszaru teatru, filmu czy sztuk plastycznych. Użycie rozbudowanej inscenizacji scenograficznej, instalacji rzeźbiarskich i multimedialnych podważa historyczną wartość muzealiów, a czasem pozwala się bez nich obejść. Dlatego też najczęściej wystawy tego typu nazywa się performatywnymi lub narracyjnymi, bardziej od wystawiania muzealiów i zbiorów liczy się w nich bowiem zaangażowanie zwiedzających w opowiadana historię i wytworzenie w widzach pewnego doświadczenia przeszłości. Widz zostaje zaproszony do wejścia do wewnątrz opowieści, natomiast jej forma i sposób opowiadania są decydujące w budowaniu ostatecznego efektu wystawy. Wystawa narracyjna, podobnie jak spektakl czy film, chce opowiadać i oddziaływać na emocje widza. Warsztaty mają na celu umieszczenie studentów w roli kuratorów i autorów takiej właśnie muzealnej wystawy narracyjnej. Wspólnie z prowadzącymi warsztaty, autorami wystaw stałych w Muzeum Historycznym Miasta Krakowa (Fabryka Schindlera) i Muzeum Historii Górnego Śląska, uczestnicy warsztatów najpierw wybiorą temat wystawy, a następnie podejmą próbę stworzenia jej projektu w określonej przestrzeni miejskiej (ta także pozostaje do zdefiniowania). Każdy ze studentów odpowiadać będzie za określoną częściową sekwencję wystawy, której projekt uwzględniający środki teatralne, multimedialne i plastyczne stanie się podstawą zaliczenia warsztatów.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	literatura uzupełniająca program zajęć ustalona podczas warsztatów w zależności od indywidualnych preferencji studentów
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

SYLABUSY ZAJĘĆ II ROKU:

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Seminarium magisterskie „Praca dramaturga jako źródło nowych paradygmatów w twórczości współczesnej”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Student po ukończeniu kursu będzie posiadał znajomość zagadnień związanych z pracą dramaturga i rozwojem tej profesji. Potrafił samodzielnie dobierać i opracowywać materiał badawczy, rozumiał i krytycznie analizował teksty krytyczne oraz komponował wypowiedzi i pisał teksty, będące efektem prowadzonych badań i analiz wybranych zjawisk kulturowych i literackich.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	II rok II stopnia studiów
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr hab. Wojciech Baluch
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	zajęcia w całości realizowane w postaci spotkań seminaryjnych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów oraz konsultacji indywidualnych
Wymagania wstępne i dodatkowe	student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu teorii kultury i literatury oraz zainteresowania sztuką dramatopisarską i teatralną, a także zaliczyć seminarium na I roku II poziomu studiów
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin seminarium w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	27 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	12 punktów ETCS: zaliczenie na ocenę semestru zimowego 12 punktów ETCS: zaliczenie na ocenę semestru letniego

	3 punkty ETCS: złożenie pracy magisterskiej
Stosowane metody dydaktyczne	analiza dramatów, adaptacji oraz tekstów na scenę; spotkania i dyskusje z zaproszonymi twórcami (dramaturgami) oraz wykładowcami z Wydziału Dramaturgii PWST; krytyczne omawianie tekstów poświęconych pracy dramaturga; dyskusja oraz analizą tekstów z zakresu teorii kultury i literatury
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	aktywny udział w zajęciach, przedstawienie jednego rozdziału pracy magisterskiej w semestrze zimowym oraz całej pracy w semestrze letnim
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia na ocenę semestru zimowego jest przedstawienie i zaakceptowanie przez prowadzącego jednego rozdziału pracy magisterskiej. Warunkiem zaliczenia na ocenę semestru letniego jest złożenie pracy magisterskiej.
Treści modułu kształcenia	Głównym celem seminarium jest próba opisanie pracy dramaturga oraz innych najnowszych modeli twórczości dramaturgicznej (w tym teatralnej) w kontekście współczesnych przemian kulturowych. Praca na seminarium będzie koncentrowała się zarówno na zagadnieniach praktycznych, jak i teoretycznych. Na gruncie praktyki głównym celem będzie uchwycenie specyfiki nowego modelu twórczości, który kształtuje się za sprawą pojawienia się osoby dramaturga oraz jej umiejscowienia w procesie tworzenia tekstów oraz dzieł teatralnych. W zakresie rozważań teoretycznych sposoby pracy dramaturgów zostaną wykorzystane do zdefiniowania zasadniczych przemian, jakie składają się na zwrot kulturowy, dokonujący się w czasach współczesnych. Celem tych dociekań będzie ustalenie źródeł owego zwrotu oraz jego zasadniczych przejawów. Ostateczny zakres tematów, które wyznaczą porządek pracy na seminarium zostanie ustalony w dyskusji z jego uczestnikami. Poniżej znajduje się jedynie wstępny zarys istotnych zagadnień, które zostaną poruszane w czasie spotkań seminaryjnych: Zagadnienia praktyczne: przykłady adaptacji; metody kształcenia dramaturga; rola aktora w procesie twórczym (np. wykorzystanie improwizacji); sposoby prowadzenia wywiadów z dramaturgami na temat ich pracy Zagadnienia o charakterze opisowym: przegląd tekstów i opracowań poświęconych pracy dramaturga oraz samej dramaturgii, przede wszystkim w Polsce i Niemczech; określenie specyfiki twórczości dramaturgicznej; określenie statusu zawodowego dramaturga

	Zagadnienia z zakresu teorii: 1) klasyczne teksty poświęcone adaptacji scenicznej; 2) intertekstualność jako model twórczości: recycling, przepisywanie, remiksowanie; 3) rewolucja medialna w świetle modeli twórczości dramaturgicznej: polifonia medialna, kultura konwergencji, zbiorowa inteligencja; 4) kategoria podmiotu w twórczości dramaturgicznej: śmierć autora, rola odbiorcy w świetle teorii performatywnych, praca kolektywna, nowe wspólnoty, zagadnienia współczesnej tożsamości, kategorie prawdy i autentyczności
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Giorgio Agamben, <i>Wspólnota, która nadchodzi</i>, przeł. Sławomir Królak, Wydawnictwo Sic! 2008. Roland Barthes, <i>Śmierć autora</i>, przeł. Michał Paweł Markowski, „Teksty drugie” 1999, nr 1/2. Janusz Degler, <i>Problemy teorii teatru i dramatu</i> (wybrane teksty dotyczące adaptacji teatralnej), Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego 2003. Gottfried Fischborn, <i>Politische Kultur und Theatralitat</i> (wybrane fragmenty), Peter Lang 2012. Henry Jenkins, <i>Kultura konwergencji</i>, przeł. Małgorzata Bernatowicz, Mirosław Filiciak, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, 2006. Julia Kristeva, <i>Słowo, dialog i powieść</i>, [w:] Michaił Bachtin, <i>Dialog – język - literatura</i>, tłum. E. Czaplewicz, E. Kasperski, Państwowe Wydawnictwo Naukowe 1983. Thomas Kuhn, <i>Struktura rewolucji naukowych</i>, przeł. Helena Ostromęcka, Justyna Nowotniak, Fundacja Aletheia 2001. Ryszard Nycz, <i>Intertekstualność i jej zakresy</i>, [w:] tenże, <i>Tekstowy świat. Poststrukturalizm a wiedza o literaturze</i>, Universitas 2000. <i>The Routledge Companion to Dramaturgy</i>, red. Magda Romańska (wybrane rozdziały), Routledge 2014. Bernd Stegemann, <i>Lektionen Dramaturgie 1</i> (wybrane fragmenty), Theater der Zeit 2009. Charles Taylor, <i>Źródła podmiotowości. Narodziny tożsamości nowoczesnej</i>, przeł. Marcin Gruszczyński, Naukowe PWN 2001. Cathy Turner, Synne Behrndt, <i>Dramaturgy and Performance</i>, Palgrave Macmillan 2007. Victor Turner, <i>Antropologia widowiska</i>, przeł. Małgorzata

	Dziekan, Jacek Dziekan, Oficyna Wydawnicza VOLUMEN 2007. Michał Warchała, <i>Autentyczność i nowoczesność: idea autentyczności od Rousseau do Freuda</i>, Universitas 2006.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	seminarium magisterskie „Zwrot ku tradycji? Performanse zgody i oporu w XX wieku”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	seminarium ma na celu wykształcenie umiejętności analizy i interpretacji wybranych zjawisk kulturowych i związanych z nimi problemów badawczych, a także doboru metodologii badań performatycznych; kształci również w zakresie retoryki, kompozycji i reguł pisanie tekstów naukowych
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	II rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Ewa Bal
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	seminarium w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	zaliczenie seminarium na I roku II poziomu studiów
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin seminarium w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	27 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	12 punktów ETCS – zaliczenie na ocenę semestru zimowego

	12 punktów ETCS – zaliczenie na ocenę semestru letniego
	3 punkty ETCS – złożenie pracy magisterskiej
Stosowane metody dydaktyczne	zajęcia konwersatoryjne oraz ćwiczenia w zakresie podstaw warsztatu naukowego, niezbędnego do sfinalizowania pracy magisterskiej
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	ocena przygotowania do zajęć w oparciu o udział w dyskusjach oraz sprawdzenie i ocena prac przewidzianych na zaliczenie obu semestrów
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem zaliczenia na ocenę jest obecność i aktywny udział w zajęciach oraz 1) w semestrze zimowym przygotowanie 30 stron pracy magisterskiej 2) w semestrze letnim przygotowanie ostatecznej wersji pracy magisterskiej (ok. 70 stron)
Treści modułu kształcenia	Czerpiąc inspiracje z symptomatycznych trendów kulturowych zmian ostatniej dekady, świadczących o szeroko rozumianym (w całej Europie) zwrocie ku konserwatyzmowi i tradycji, chcielibyśmy przyjrzeć się szerzej koncepcji sformułowanej przez Erica Hobsbawma „tradycji wynalezionych”. Choć Hobsbawm mówi o procesie wymyślania tradycji kulturowych związanych z tworzeniem się państw narodowych w XIX wieku, analogiczne pytania zadać można wobec współczesnych procesów ustalania i negocjowania uważanych za tradycyjne praktyk życia codziennego i sposobów definiowania tożsamości w ramach przedstawień kulturowych i artystycznych. Jak krytycznie podejść do tzw. performansów zgody i oporu, skoro jedno i drugie sytuują się wobec specyficznie i historycznie definiowanej tradycji? Tradycja, podobnie zresztą jak „natura” jako narzędzie dyskursywne wykorzystywana bywa bowiem rozmaicie (w zależności od kontekstu i czasu) do kształtowania nie tylko modeli tożsamościowych, ale także społecznych, rodzinnych czy politycznych. Dlatego naszą dyskusję zogniskujemy wokół kilku bloków tematycznych w ramach których, wspólnie ze studentami, zakres interesującej nas problematyki, określimy przedziały czasowe, jak i metodologie badawcze oraz przykłady do analiz (filmy, teksty, seriale, przedstawienia teatralne). 1. Naród a peryferia/ swojskość i obcość 2. Tradycyjny/nietradycyjny model rodziny 3. Modele wychowawcze dzieci

4. Religia/ateizm jako zaplecze ideowe państwa

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu

zakres literatury ustalony zostanie odpowiednio do zainteresowań i problemów badawczych studentów

Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki

nie dotyczy

Nazwa wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Teorie tożsamości indywidualnych i kolektywnych
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Student zapozna się ze współczesnymi teoriami tożsamości indywidualnej i zbiorowej w ujęciu interdyscyplinarnym: filozoficznym, socjologicznym, antropologicznym, performatywnym, kulturowym. Zdobędzie ponadto umiejętność wykorzystywania wiedzy teoretycznej w praktycznych analizach i interpretacjach współczesnej twórczości artystycznej i zjawisk kultury.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	II rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	semestr zimowy: dr Mateusz Borowski semestr letni: dr Łucja Iwanczewska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j. w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ukończenie I roku II stopnia studiów specjalności „Performatyka przedstawień”
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	3 punkty ETCS – zaliczenie na ocenę semestru zimowego 3 punkty ETCS – zaliczenie na ocenę semestru letniego
Stosowane metody dydaktyczne	ćwiczenia i regularne cotygodniowe konsultacje dla studentów
Metody sprawdzania i kryteria oceny	sprawdzanie obecności i przygotowania studentów do zajęć w

efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	formie aktywnych dyskusji wokół omawianych lektur i prezentacji medialnych
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunki zaliczenia na ocenę ćwiczeń: przygotowywanie się do zajęć i posiadanie na zajęciach omawianych tekstów; obecność na zajęciach i aktywny w nich udział. Warunkiem zaliczenia na ocenę w semestrze zimowym jest przygotowanie pracy o objętości 6-7 stron znormalizowanego maszynopisu, poświęconej analizie jednego utworu (tekstu literackiego, filmu, zjawiska kultury medialnej, itp.) w kontekście jednego z bloków tematycznych realizowanych w trakcie kursu. Pracę należy złożyć u prowadzącego zajęcia do 30 stycznia 2016 roku. Warunkiem zaliczenia na ocenę w semestrze letnim jest przygotowanie prezentacji na wybrany przez studenta temat w zakresie programu zajęć zaproponowanego przez prowadzącego.
Treści modułu kształcenia	Kurs przybliży uczestnikom główne nurty refleksji nad tożsamością, zarówno w wymiarze indywidualnym, jak i kolektywnym. W trakcie zajęć w semestrze zimowym omawiane będą głównie te ujęcia tożsamości, które wiążą się z głównym nurtem badań performatycznych i kulturoznawczych, czyli teorie akcentujące społeczny, kulturowy i polityczny wymiar wybranych modeli tożsamości indywidualnej i zbiorowej. Zajęcia zostaną podzielone na dwa bloki tematyczne, obejmujące po trzy tematy: I. Wprowadzenie do problematyki tożsamości, możliwe sposoby jej definiowania i konceptualizowania: 1. Modele i metafory „ja”: od theatrum mundi do teatru życia codziennego 2. Tożsamość jako działanie: od podmiotu nomadycznego do tożsamości performatywnej 3. Tożsamość i jej media: od albumu fotograficznego do mediów społecznościowych II. Wybrane koncepcje tożsamości w powiązaniu z innymi pojęciami, koncepcjami i zjawiskami, które wiążą się z procesualnym i performatywnym modelem tożsamości: 1. Tożsamość i dojrzewanie 2. Tożsamość i ciało 3. Tożsamość i pamięć Celem zajęć w semestrze letnim jest zapoznanie studentów z najnowszymi koncepcjami teorii tożsamości indywidualnych i zbiorowych, które powstały w nowych nurtach humanistyki (teorie gender i queer, nowy historycyzm, studia postkolonialne, teorie performatywności, nowych mediów,

	posthumanistyki) oraz prezentacja ich użycia do analizy wybranych utworów artystycznych, tekstów kultury, dramatyzacji społeczno-politycznych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Semestr zimowy: P. Aries, <i>Historia dzieciństwa</i>, Warszawa 2010. R. Barthes, <i>Światło obrazu</i>, Warszawa 2008. G. Bell, J. Gemmel, <i>Total Recall</i>, Dutton 2014. R. Braidotti, <i>Podmioty nomadyczne</i>, Warszawa 2009. J. Butler, <i>Uwikłani w płęć</i>, Warszawa 2008. D. Draaisma, <i>Dlaczego życie płynie szybciej gdy się starzejemy</i>, Warszawa 2006. L. Gitelman, <i>Paper Knowledge</i>, Durham and London 2014. <i>Od pamięci biodziedzicznej do postpamięci</i>, red. T. Szostek, R. Syndyka, R. Nycz, Warszawa 2013 Szczegółowa lista lektur zostanie ustalona wspólnie z uczestnikami kursu, zgodnie z ich zainteresowaniami. Semestr letni: G. Agamben, <i>Wspólnota, która nadchodzi</i>, tłum. S. Królak, Warszawa 2008. G. Agamben, <i>Co zostaje z Auschwitz: archiwum i świadek</i>, tłum. S. Królak, Warszawa 2008. B. Buden, <i>Strefa przejścia. O końcu postkomunizmu</i>, Warszawa 2012. T. Dant, <i>Kultura materialna w rzeczywistości społecznej. Wartości, działania, style życia</i>. Kraków 2007. K. Duniec, J. Krakowska Soc, <i>sex i historia</i>, Warszawa 2014. <i>Dystans i zaangażowanie. Wspólnota – literatura – doświadczenie. Antologia przekładów</i>, Katowice 2008. L. Ferry, V. Jean-Didier, <i>Co to jest człowiek?: o podstawach filozofii i biologii</i>, tłum. M. Milewska, Warszawa 2003. A. Giddens, <i>Nowoczesność i tożsamość. „Ja” i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności</i>, tłum. A. Szulżycka, Warszawa 2010. M. Hardt, A. Negri, <i>Rzecz – pospolita. Poza własność prywatną i dobro publiczne</i>, Korporacja Ha!art, Kraków 2012. M. Kwiek, <i>Dylematy tożsamości. Wokół autowizerunku filozofa w powojennej myśli francuskiej</i>, Wydawnictwo

	Naukowe IF UAM, Poznań 1993. A. Leder, <i>Prześlona rewolucja. Ćwiczenie z logiki historycznej</i>, Warszawa 2014. J. Luc-Nancy, <i>Rozdzielona wspólnota</i>, Wrocław 2010. J. Luc-Nancy, <i>The Birth to Presence</i>, Stanford 1993. P. Mościcki, <i>Idea potencjalności. Możliwość filozofii według Giorgio Agambena</i>, Warszawa 2012. <i>Od pamięci biodziedzicznej do postpamięci</i>, red. T. Szostek, R. Syndyka, R. Nycz, Warszawa 2013. <i>Odmiany odmienia: mniejszościowe orientacje seksualne w perspektywie gender</i>, red. T. Basiuk, D. Ferens, T. Sikora, Katowice 2002. E. Pakszys, <i>Między naturą a kulturą: kategoria płci/rodzaju w poznaniu. Studium epistemologii naturalizowanej w perspektywie feministycznej</i>, Poznań 2000. <i>Podmiot w procesie</i>, red. J. Jusiak, J. Mizińska, Poznań 1999. <i>Rzeczy i ludzie. Humanistyka wobec materialności</i>, red. J. Kowalewski, W. Piasek, M. Śliwa, Olsztyn 2008. J. Sowa, <i>Inna Rzeczpospolita jest możliwa! Widma przeszłości, wizje przyszłości</i>, WAB, Warszawa 2015. Ch. Tylor, <i>Źródła podmiotowości: narodziny tożsamości nowoczesnej</i>, tłum. M. Gruszczyński, Warszawa 2001. <i>Wizerunki wspólnoty. Studia i szkice z literatury i antropologii porównawczej</i>, red. Z. Kadłubek, T. Sławek, Katowice 2008. <i>Zaangażowanie czy izolacja? Współczesne strategie współczesnej egzystencji humanistów</i>, red. J. Kowalewski, W. Piasek, Olsztyn 2007.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performatywność przedstawień i tekstów
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	zajęcia służą zapoznaniu uczestników z problematyką relacji między przedstawieniami kulturowymi, tekstami i artefaktami w perspektywie performatywnej
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	II rok II stopnia studiów
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Mateusz Borowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych, wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ukończenie I roku studiów II stopnia specjalności „Performatyka przedstawień”.
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 punktów ECTS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ECTS: zaliczenie zajęć na ocenę 4 punkty ECTS: praca pisemna
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, medialne prezentacje materiałów do analiz
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	zaliczenie pisemne (konspekt) i praca pisemna na ocenę
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do	Zaliczenie na ocenę: Uczestnicy kursu przygotowują konspekt (o objętości 700-800 słów) prezentujący zamysł opracowania

egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	tematu wybranego jako temat pracy pisemnej. Powinien on zawierać klarownie sformułowany plan wypowiedzi, krótkie uzasadnienie wybranej metodologii i przywołanych przykładów. Konspekt ma mieć formę CIĄGŁEGO TEKSTU, a nie notatki w punktach. Należy go złożyć u prowadzącego zajęcia nie później niż 15 grudnia 2015 roku. Ocena z konspektu stanowi 35% oceny końcowej. Praca pisemna: egzamin pisemny w formie przedstawionej do oceny do 30 stycznia 2016 roku pracy rocznej (12-15 stron znormalizowanego maszynopisu), przedstawiającej analizę i interpretację trzech samodzielnie wybranych i nie omawianych w czasie zajęć utworów z jednego z sześciu bloków tematycznych zajęć. Ocena z pracy stanowi 65% oceny końcowej.
Treści modułu kształcenia	Zajęcia przedstawiają performatywne aspekty przedstawień kulturowych oraz tekstów i artefaktów (tak artystycznych, jak naukowych czy informacyjnych). Ich celem jest zaznajomienie uczestników z tym nurtami w obrębie współczesnej performatyki, antropologii, medioznawstwa i kulturoznawstwa, które problematyzują i kwestionują binarną opozycję między performansami o charakterze wydarzeniowym a tekstami i artefaktami o strukturze zamkniętej. W trakcie zajęć zaprezentowane zostaną przede wszystkim te ujęcia, które akcentują wielorakie związki między tekstami i artefaktami a kontekstami społecznymi i kulturowymi. Obejmują one następujące bloki tematyczne: 1. Przedstawienia kulturowe i ich media: od nażywości do mediów immersyjnych 2. Modele interakcji społecznej: od zaangażowania do partycypacji 3. Teksty i artefakty jako wydarzenia: od autopojetycznej pętli feedbacku do obiegu energii społecznych 4. Praktyki lektury: od tekstu do scenariusza 5. Tekst w działaniu: od partytury do interfejsu 6. Życie przedmiotów: od etnografii do badań nad materialnością Każdy z bloków tematycznych składać się będzie z prezentacji głównych ujęć teoretycznych oraz zajęć typowo konwersatoryjnych, poświęconych wspólnym dyskusjom nad wybranymi materiałami, utworami literackimi, filmami, przedstawieniami, performansami itd. Dokładny zakres i lista materiałów zostanie ustalona na pierwszych zajęciach, zgodnie z potrzebami i zainteresowaniami uczestników kursu.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	P. Auslander, <i>Liveness</i>, New York and London 2008. C. Bishop, <i>Artificial Hells</i>, London 2012.

	P. Bourdieu, <i>Szkic teorii praktyki</i>, Kęty 2007. M. Causey, <i>Theatre and Performance in Digital Culture</i>, New York and London 2006. M. de Certeau, <i>Wynaleźć codzienność</i>, Kraków 2008. M. Garber, <i>Quotation Marks</i>, New York and London 2003. S. Greenblatt, <i>Poetyka kulturowa</i>, Kraków 2006. L. Manovich, <i>Język nowych mediów</i>, Warszawa 2001. <i>Materiality</i>, red. D. Miller, London 2006. J. Ranciere, <i>Estetyka jako polityka</i>, Warszawa 2007. J. Ranciere, <i>Aisthesis</i>, London 2012. D. Taylor, <i>The Archive and the Repertoire</i>, Durham 2003. W. B. Worthen, <i>Dramat: między poezją i przedstawieniem</i>, Kraków 2014.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Warsztaty z przekładu tekstów naukowych
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Zajęcia służą zapoznaniu uczestników z zasadami tłumaczenia tekstów naukowych z języka angielskiego. Mają pokazać im sposoby analizy tekstu pod kątem jego przekładu oraz uwrażliwić na specyficzne problemy związane z przekładem tekstów naukowych, a także zapoznać ze sposobami ich rozwiązania i poszukiwania ekwiwalentów w języku docelowym.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	II rok II stopnia studiów
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Mateusz Borowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	warsztaty w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych, wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	dobra znajomość języka angielskiego
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ETCS: aktywny udział w warsztatach 2 punkty ETCS: samodzielne przygotowanie tłumaczenia na zaliczenie na ocenę
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacje wybranych fragmentów tłumaczeń z komentarzem, porównywanie tłumaczeń, korekta i omawianie

	tłumaczeń przygotowywanych przez studentów jako prace zadawane do domu
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	aktywność na zajęciach i terminowane oddawanie zadawanych tłumaczeń (40%), złożenie tłumaczenia jako formy zaliczenia zajęć na ocenę (60%)
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	zaliczenie na ocenę na podstawie obecności, aktywnego udziału w zajęciach, przygotowywania tłumaczeń tekstów omawianych na zajęciach i złożenia samodzielnego przekładu wybranego tekstu naukowego z języka angielskiego
Treści modułu kształcenia	celem zajęć jest kształcenie praktycznych umiejętności, dlatego będą miały charakter grupowej pracy nad tłumaczeniem wybranych tekstów i dyskusji nad możliwymi rozwiązaniami problemów przekładoznawczych
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	ze względu na warsztatowy charakter zajęć lista tekstów tłumaczonych w czasie wspólnych zajęć zostanie przygotowana w czasie pierwszego spotkania z uczestnikami i uwzględni ich potrzeb i możliwości
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Normy kulturowe i ich subwersje
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Celem zajęć jest przedstawienie zagadnień, strategii, mechanizmów i praktyk związanych z tworzeniem, ustanawianiem, utwierdzaniem i podważaniem norm kulturowych. Uczestnicy poznają teoretyczne ujęcia norm kulturowych i ich subwersji oraz możliwości ich praktycznego zastosowania do analizy zjawisk artystycznych, kulturowych i społeczno-politycznych.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	II rok studiów II stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Łucja Iwanczewska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych, wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	studenci powinni posiadać wiedzę w obszarze kulturoznawstwa
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS: aktywny udział w zajęciach 1 punkt ETCS: samodzielne przygotowanie prezentacji na zaliczenie na ocenę semestru
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacja materiału teoretycznego, dyskusja, praca indywidualna, projekcje multimedialne z komentarzem
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	weryfikacja obecności na zajęciach, przygotowania do zajęć, ocena udziału merytorycznego w dyskusjach i przygotowanej prezentacji pod kątem odpowiedniego sformułowania problemu i dobrania metodologii do analizy wybranego materiału
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących	Zaliczenie na ocenę wymaga przygotowania i wygłoszenia 30-minutowej prezentacji podczas zajęć (można pracować w grupach złożonych z 2 czy 3 osób) na temat wybrany w porozumieniu z prowadzącym. Uzgodnienia wymaga także metodologia oraz materiał ilustracyjny.

w zakres danego modułu	
Treści modułu kształcenia	Zajęcia będą poświęcone zagadnieniom ustanawiania i negocjowania, a także przekraczania norm kulturowych. Szczególną uwagę poświęcimy kategorii emancypacji, zajmiemy się strategiami polityki emancypacyjnej; analizując kolejno emancypację od religii, tradycji, przeszłości, historii, obyczaju, emancypację jednostek, grup mniejszościowych. Zajmiemy się także zjawiskiem sceny publicznej i normatywnych regulacji ustanawiających to, co znajduje się na widoku publicznym. A także subwersywną odsłoną sceny publicznej, czyli na-sceną (według kategorii Lindy Williams) – a zatem miejscem ścierania się tego, co publiczne i prywatne, wyuzdane i normalne, wprowadzania w przestrzeń publiczną treści uważanych za nieprzyzwoite. Na konkretnych przykładach z przestrzeni sztuki, kultury i rzeczywistości społeczno-politycznej będziemy analizowali praktyki emancypacji kulturowej, normalizacji i konserwatyzmu jako reakcji na emancypację kulturową, negocjacje między prywatnym i publicznym w sferze kultury. Zajęcia będą obejmowały 5 bloków tematycznych: 1. Polityki emancypacji a normy kulturowe – teorie: Anthony Giddens i Ernesto Laclau 2. Seksualność: między sceną publiczną a prywatną praktyką 3. Religia, tradycja, obyczajowość – ideologie uczuć obrażonych 4. Występne mikrohistorie a konstruowanie kulturowych narracji dominujących – na przykładzie historii onanizmu i brzuchomówstwa 5. Mieszczaństwo stare i nowe – klasy społeczne a mechanizmy normalizacji i transgresji kulturowej
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	S. Connor, <i>Kulturowa historia brzuchomówstwa</i>, tłum. M. Buchta, M. Choiński, A. Hołobut, U. Jachimczak, A. Kowalcze-Pawlik, Kraków 2009. M. Foucault, <i>Porządek dyskursu</i>, Gdańsk 2002. A. Giddens, <i>Nowoczesność i tożsamość. „Ja” i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności</i>, tłum. A. Szulżycka, Warszawa 2010. E. Laclau, <i>Emancypacje</i>, Wrocław 2004. T. W. Laquer, <i>Samotny seks. Kulturowa historia masturbacji</i>, tłum. M. Kaczyński, Kraków 2006 E. Majewska, <i>Sztuka jako pozór? I inne paradoksy upolitycznienia kultury</i>, Ha!art, Kraków 2013 L. Williams, <i>Hard core. Władza, rozkosz i szaleństwo widzialności</i>, tłum. J. Burzyńska, I. Hansz, M. Wojtyna,

	Gdańsk 2010.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

II. OPCJE:

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Opcja „Dorastając na opak: o dziewczynkach, chłopcach i całej reszcie”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Podstawowym celem opcji jest przedstawienie dynamiki nienormatywnego dzieciństwa i dojrzewania na przykładzie wybranych filmów, seriali, performansów, spektakli teatralnych oraz zagadnień kulturowych i społecznych. Studenci w trakcie zajęć zapoznają się z teoriami, które wywodzą się głównie z metodologii queer studies, problematyzujących czas i przestrzeń dzieciństwa, seksualność dzieci, ich rzekomą niewinność i naiwność, a także z kulturowymi reprezentacjami tego okresu życia, które proponują alternatywne w stosunku do tradycyjnych i obowiązujących modele narracji o nim.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	wszystkie lata studiów I i II stopnia
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Grzegorz Stępiak
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	wykład w całości realizowany w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału prowadzącego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	uczestnicy zajęć powinni dysponować podstawową wiedzą z zakresu kulturoznawstwa oraz posiadać umiejętność biegłego czytania w języku angielskim
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin wykładu w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS: zaliczenie na ocenę semestru zimowego

	2 punkty ETCS: zaliczenie na ocenę semestru letniego 2 punkty ETCS: egzamin pisemny lub ustny
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, prezentacja materiałów źródłowych, konwersatorium
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	podstawą zaliczenia na ocenę w semestrze zimowym jest obecność i aktywny udział w zajęciach, zaś w semestrze letnim plan pracy lub wypowiedzi ustnej na egzamin
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Uczestnicy opcji mają do wyboru dwie formy jej zaliczenia: - egzamin pisemny w formie przedstawionej do oceny do 30 maja 2016 roku pracy rocznej (12-15 stron maszynopisu), przedstawiającej analizę i interpretację dwóch lub trzech samodzielnie wybranych i nie omawianych w czasie zajęć utworów z jednego z sześciu prezentowanych bloków tematycznych - egzamin ustny, będący prezentacją przemian formalnych i tematycznych omawianych w ramach jednego z wybranych bloków na przykładzie utworów samodzielnie wybranych i nie omawianych w czasie zajęć
Treści modułu kształcenia	Zajęcia będą realizowane w następujących blokach tematycznych: 1. Konceptualizacje dzieciństwa i jego queerowe rewizje (historia dzieciństwa; normy i zakazy ustanawiające tradycyjną dynamikę i przebieg dzieciństwa; trajektoria nienormatywnego dzieciństwa; charakterystyka procesu dorastania na opak i podstawowe dla niej terminy oraz koncepcje) 2. Spektakularne dziewczyny (omówienie norm kulturowych i genderowych dziewczyności; ukazanie związków między rasą, klasą, płcią jako konstytutywnych dla narracji o normatywnych i nienormatywnych dziewczynkach; problematyzacja medialnej fascynacji dziewczynkami i jej polityczne oraz ideologiczne implikacje, „kolorowe dziewczynki” i ich uwikłanie w rasistowski system: spektakl <i>Tales of a Fourth Grade Lesbo</i> oraz filmy: <i>Witajcie w domu dla lalek</i>, <i>Pułapka</i>, <i>Spring Breakers</i>, <i>Dziewczyny z bandy</i>, <i>Bestie z południowych krain</i>) 3. Wojowniczy chłopcy (omówienie norm kulturowych i genderowych chłopiękości; ukazanie związków między rasą, klasą, płcią jako konstytutywnych dla narracji o normatywnych i nienormatywnych chłopcach; uwikłanie chłopiękości w tradycyjne wyobrażenia na temat męskości: filmy: <i>Charlie</i>, <i>Pelo Malo</i>, <i>Club Sandwich</i>, <i>Charlie i fabryka czekolady</i>, <i>Chłopaki nie płaczą</i>, <i>Nie czas na łzy</i>) 4. Transgenderowe dzieci (sposoby problematyzacji i narracji wokół dorastania, przekraczającego sztywne

	normy genderowe; modele społecznej i kulturowej walki z binarnymi podziałami płciowymi: fragmenty memoire'ów Janet Mock, Kate Bornstein, Justin „Vivian” Bond, performans Peggy Shaw – <i>You're Just Like My Father</i>, filmy: <i>Różowe lata</i>, <i>Tomboy</i>, <i>XXY</i>) 5. Seksualne dzieci (problematyzacja koncepcji seksualności dzieci, figura dziecka-geja, podanie w wątpliwość przekonań o erotycznej niewinności dzieci: <i>Lolita</i> Vladimira Nabokova, performanse Tima Millera – <i>Naked Breath</i> oraz Johna Flecka – <i>Mad Women</i>, filmy: <i>Wiszący ogród</i>, <i>Zły dotyk</i>, <i>Palindromy</i>, <i>GBF</i>) 6. Perwersyjne dzieci (narracje o zdeprawowanych, morderczych, mrocznych dzieciach i nastolatkach - ich kulturowe oraz polityczne znaczenie; lęki i obsesje świata dorosłych wokół nienormatywnego dzieciństwa i ich kanalizacje; „wieczne dzieci” oraz chroniczna młodość jako perwersyjne zaburzenie podziału między dzieciństwem a dorosłością: filmy: <i>Porozmawiajmy o Kevinie</i>, <i>Hanna</i>, <i>Niebiańskie istoty</i>, sagi <i>Zmierzch i Igrzyska śmierci</i>, seriale: <i>Dziewczyny</i>, <i>Broad City</i>)
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Hilton Als, <i>White Girls</i>, San Francisco 2012. Philippe Aries, <i>Historia dzieciństwa. Dziecko i rodzina w czasach ancient régime'u</i> [1960], tłum. Maryna Ochab, Warszawa 2010. hooks bell, <i>No Love in The Wild</i>, “Black Man in Exile”, http://newblackman.blogspot.com/2012/09/bell-hooks-no-love-in-wild.html Kathryn Bond Stockton, <i>The Queer Child or Growing Sideways in the Twentieth Century</i>, Durham and London 2009. Judith Butler, <i>Uwikłani w płęć</i> [1990], tłum. Karolina Krasuska, Warszawa 2008. Zygmunt Freud, <i>Trzy eseje z teorii seksualnej</i>, tłum. Robert Reszke, [w]: tenże, <i>Życie seksualne</i>, t. V, Warszawa 2007. Jack Halberstam J., <i>Gaga Feminism. Sex, Gender and the End of Normal</i>, Boston 2012. Judith Halberstam, <i>In a Queer Time & Place. Transgender Bodies, Subcultural Lives</i>, New York and London 2005. Judith Levine, <i>Harmful to Minors: The Perils of Protecting Children from Sex</i>, Minneapolis 2002. Julie Passanante Elman, <i>Chronic Youth. Disability, Sexuality and U.S. Media Culture of Rehabilitation</i>, New York and London 2014. Sarah Projansky, <i>Spectacular Girls. Media Fascination and</i>

	<i>Celebrity Culture</i>, New York and London 2014. Susan Stryker, <i>Transgender History</i>, Seal Press, Berkeley 2008.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

IV. WYKŁADY MONOGRAFICZNE:

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Wykład monograficzny: „Punk, sztuka i historia – performanse polskiej kontrkultury”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	celem wykładu jest zapoznanie studentów z historią, strukturą społeczno-polityczną, przemianami i wytworami artystycznymi polskiej kultury niezależnej lat 80. i 90., a także ich wpływem na współczesną kulturę polską
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	wszystkie lata studiów I i II stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Łucja Iwanczewska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j. w.
Sposób realizacji	wykład w całości realizowany w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, wzbogacony prezentacjami medialnych materiałów archiwalnych
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze współczesnej na poziomie szkoły średniej
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin wykładu w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	2 punkty ECTS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ECTS: udział w wykładzie 1 punkt ECTS: zaliczenie wykładu na ocenę
Stosowane metody dydaktyczne	wykład z prezentacjami multimedialnymi, regularne cotygodniowe konsultacje dla studentów
Metody sprawdzania i kryteria oceny	Sprawdzanie obecności oraz pisemnego konspektu

efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunki zaliczenia na ocenę wykładu: obecność i przygotowanie pisemnego konspektu wybranych na egzamin ustny zagadnień do dnia 25 kwietnia 2016 roku. Egzamin ma formę ustną i obejmuje materiał z wykładu oraz z wybranych lektur z zamieszczonego poniżej spisu. Jego forma została tak pomyślana, by uwzględnić zainteresowania i samodzielną inicjatywę studentów, którzy powinni samodzielnie przygotować dwudziestominutową wypowiedź na wybrany temat, zaakceptowany przez prowadzącego. Egzaminator ocenia zarówno wiedzę studenta, jak i sposób ujęcia tematu, argumentację, płynność i styl wypowiedzi, uwzględnione materiały i opracowania, a także przestrzeganie ram czasowych wypowiedzi. Studentów, którzy mają kłopoty z ustaleniem zakresu wybranych tematów, sposobem ich opracowania, itd., egzaminator zaprasza na konsultacje w czasie cotygodniowych dyżurów.
Treści modułu kształcenia	Zajęcia będą realizowane w następujących blokach tematycznych: 1. Kontrkultura, kultura niezależna, underground – ustanawianie pola badawczego 2. Muzyka jako kontrkultura – alternatywna scena muzyczna od początków lat 80. 3. Punk i sztuka – związki, zależności – grupy artystyczne lat 80. 4. Obrazy jako kontrkultura – graffiti, ziny, art-ziny jako rysowanie przestrzeni kultury niezależnej 5. Studium polskiego buntu lat 80. a współczesne media i praktyki buntu i oporu społecznego 6. Kontrkulturowe ruchy społeczne – między sztuką a działalnością polityczną 7. Estetyka i polityka – wokół sztuki zaangażowanej społecznie i politycznie w latach 80. i 90. 8. Archiwa polskiego undergroundu 9. Wspólnota i polska kultura niezależna lat 80. i 90. – Jean-Luc Nancy a ustanawianie polskiej nowoczesności 10. Kontrkulturowe rysy twarzy – ustanawianie historii a doświadczenie uczestnictwa – (auto)biografie polskiej kontrkultury 11. Polski teatr uhistoryczniania – strategie wytwarzania i wystawiania polskiej przeszłości okresu transformacji w polskim teatrze ostatniej dekady
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Ewa Chabros, Grzegorz Kmita-Patyczak, <i>Graffiti w PRL</i>, Wrocław 2011. <i>Czas bibuły. Mechanizmy – ludzie – idee</i>, t. I i II, red. R. Wróblewski, Wrocław 2013. Paweł Dunin-Wąsowicz: <i>Xerofeeria 2.0 : antologia artzinów: polskie alternatywne pisma literackie 1980-2000: wersja beta</i>,

	Warszawa 2002. Waldemar „Major” Frydrych, <i>Żywoty Mężów Pomarańczowych</i>, Wrocław 2010. Krzysztof Grabowski, <i>Dezerter. Poroniona generacja?</i>, Warszawa 2010. Anka Grupińska, Joanna Wawrzyniak, <i>Buntownicy. Polskie lata 70. i 80.</i>, Warszawa 2011. Aldona Jodłowska, <i>Drogi kontrkultury</i>, Warszawa 1975. <i>Kontrkultura. Co nam z tamtych lat?</i>, red. W. Burszta, M. Czubaj, M. Rychlewski, Warszawa 2005. Remigiusz Kasprzycki, <i>Dekada buntu. Punk w Polsce i krajach sąsiednich w latach 1977-1989</i>, Kraków 2013. Jakub Michalak, <i>Nie będę wisiał ukrzyżowany</i>, Wrocław 2007. Anna Mituś, Piotr Stasiowski, <i>Agresywna niewinność. Historia grupy Luxus</i>, Wrocław 2015. <i>Pokolenie '80. Niezależna twórczość młodych w latach 1980–89</i>, red. Tadeusz Boruta, Kraków 2010. Anna Rottenberg, <i>Przeciąg. Teksty o sztuce polskiej lat 80.</i>, Warszawa 2009. Karol Sienkiewicz, <i>Zatańczą ci, co drżeli. Polska sztuka krytyczna</i>, Wydawnictwo Karakter 2014. Krzysztof Skiba, Jarosław Janiszewski, Paweł Konjo Konnak, <i>Artyści. Wariaci. Anarchiści. Szkice o gdańskiej alternatywie lat 80.</i>, Warszawa 2011.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

V. WARSZTATY PERFORMATYCZNE:

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Warsztat performatyczny „Zakazane przyjemności - performatywna analiza seriali telewizyjnych”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Studenci potrafią wskazać „kanon” produkcji serialowych ostatniej dekady i ocenić ich wartość, a także rozpoznać znane konwencje i wskazać takie, które nie mieszczą się w dominujących nurtach, jak również interpretować materiał przy użyciu narzędzi performatyki oraz dostrzegać obszary wymagające zastosowania innych metodologii. Umieją ponadto analizować produkcje pod kątem ich ukrytych sensów i potencjału znaczeniowego, dotrzeć do kluczowych znaczeń i zdekodować strategie twórców, a także krytycznie analizować serie, rozpoznawać obszary problematyczne i reinterpretować materiał.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	I i II rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Dagmara Łuba
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. Dariusz Kosiński
Sposób realizacji	Zajęcia bezpośredniego kontaktu, wymagające obecności prowadzącego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	Student biorący udział w warsztatach powinien orientować się w podstawowych teoriach i terminach performatyki, której narzędzia posłużą do analizy i interpretacji materiału wizualnego. Szczególnie pokrewne dziedziny dla tematyki warsztatów znajdują się na polu kulturoznawstwa i filmoznawstwa, jednak znajomość ich metod nie jest wymagana. Wymogiem koniecznym jest zainteresowanie współczesnymi serialami telewizyjnymi i produkcjami pokrewnymi, znajomość najnowszych trendów telewizyjnych oraz otwartość na nowy materiał badawczy. Omawiane

	produkcje zostaną w dużej mierze wybrane w oparciu o konsultacje z członkami grupy zajęciowej. Z uwagi na specyfikę przedmiotu wymagana jest zdecydowana otwartość i gotowość do twórczej analizy przedmiotu, który dopiero w ostatnich latach stał się atrakcyjnym tematem dla badań humanistycznych.
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin zajęć warsztatowych w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	4 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS: zaliczenie na ocenę semestru zimowego 2 punkty ETCS: zaliczenie na ocenę semestru letniego
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacja materiałów wizualnych z komentarzem, analiza tekstów, praca w grupach, praca indywidualna, dyskusja
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	obecność i aktywność na zajęciach (50%) przygotowanie i prezentacja w trakcie warsztatów analizy wybranego serialu czy też przekrojowa prezentacja motywu lub problemu pojawiającego się w kilku wybranych produkcjach, po uzgodnieniu tematu z prowadzącym (50%)
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunki zaliczenia warsztatów: - obecność na zajęciach i aktywny w nich udział, w tym podstawowa znajomość omawianego materiału (50%); - przygotowanie prezentacji na wybrany przez uczestnika i skonsultowany z prowadzącym temat związany z tematyką zajęć (50%)
Treści modułu kształcenia	Głównym celem pracy podczas warsztatów będzie wielowymiarowa, szczegółowa analiza seriali telewizyjnych (oraz produkcji internetowych), widzianych przede wszystkim jako wyjątkowo nośne teksty kulturowe, łączące w sobie cechy skutecznego performansu kulturowego i wydajnego performansu organizacyjnego. W kontekście badań nad miejscem i wartością produkcji kultury masowej we współczesnej kulturze w ogóle, serial stanowi doskonałą ilustrację transformacji strategii uczestnictwa w kulturze i jej percepcji. Z jednej strony realizuje on model tworzenia nowych wspólnot (Henry Jenkins), z drugiej staje się rozrywką zindywidualizowaną i w pełni przystosowaną do potrzeb

	jednostki. Serial telewizyjny analizowany będzie w ramach zajęć jako rodzaj kulturowego przedstawienia o wysokim współczynniku skuteczności oraz zaskakującej nieprzejrzystości, która zachęca badaczy do ciągłego podejmowania prób dekodowania znaczeń i ich interpretacji w obrębie jego struktury. Uzasadnieniem badań tej właśnie formy przedstawieniowej jest nie tylko kluczowe znaczenie seriali telewizyjnych dla nowej percepcji dóbr kultury i tworzenia nowego paradygmatu przemysłu rozrywkowego, ale i świadomość ich ogromnego potencjału o charakterze tak destabilizacyjnym, jak i manipulacyjnym. Razem z uczestnikami warsztatów będziemy m.in. zastanawiać się nad obecnością wywrotowych treści w mainstreamowych produkcjach, poszukiwać pęknięć w pozornie przemysłanych strukturach narracyjnych i analizować ich znaczenie dla odbiorcy, badać sposoby konstruowania poszczególnych przekazów oraz strategie przejmowania przez serial władzy nad percepcją widza. Szczególne miejsce podczas zajęć zostanie poświęcone kwestii odbiorczej przyjemności, która w przypadku percepcji współczesnych seriali jest obszarem konstruowanym z matematyczną precyzją. Uzależniającą przyjemność konsumpcji wynika bezpośrednio z modelu przywiązania odbiorcy do produktu tak, aby przyjemność płynąca z uczestnictwa w kulturze stała się przyjemnością niezastąpioną, przyjemnością całkowicie uzależniającą i dyktującą konsumentowi warunki jego kontaktów z tworem kultury. Tym, co wyróżnia się ze współczesnych produkcji serialowych, jest problematyka konstruowania i zaspokajania zakazanych przyjemności, dzięki którym możliwe jest tak intensywne oddziaływanie produkcji na widza. Ich niebywała popularność świadczy o tym, że jako kulturowe przedstawienia trafiają one do wielu milionów odbiorców o określonym profilu zainteresowań i wspólnym „repertuarze emocjonalnym” , działając zarówno na poziomie wspólnotowego wzorca odbioru, jak i na poziomie zaspokajania indywidualnych potrzeb i fantazji. Stwarzanie specjalnego obszaru dla realizacji tych zakazanych, często objętych tabu pragnień odbiorców staje się często kwestią decydującą o popularności pewnych produkcji, odznaczających się dużą elastycznością, innowacyjnością i odwagą w doborze tematów. Globalny przemysł rozrywkowy, odpowiedzialny za tworzenie i emisję większości seriali, okazuje się uważnym słuchaczem i czujnym obserwatorem, wychodzącym naprzeciw oczekiwaniom swoich odbiorców. Krytyczna i twórcza analiza tych produkcji wydaje się być obecnie konieczna by w pełni zrozumieć
--	--

	fenomen ich popularności.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Joanna Bogusławska, <i>Popkultura. Pop czy kultura?</i>, Novae Res, Gdynia 2011. Noël Carroll, <i>Filozofia sztuki masowej</i>, tłum. Mirosław Przyłipiak, Wydawnictwo słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2011. <i>Czysta krew i filozofia. Wampiry stają się naprawdę niegrzeczne</i>, red. Irwin William, Dunn A. George, Housel Rebecca, tłum. Katarzyna Schmidt, Wydawnictwo HELION, Gliwice 2010. John Fiske, <i>Zrozumieć kulturę popularną</i>, tłum. Katarzyna Sawicka, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2010. Henry Jenkins, <i>Kultura konwergencji. Zderzenie starych i nowych mediów</i>, tłum. Małgorzata Bernatowicz, Mirosław Filiciak, Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007. Jon McKenzie, <i>Performuj albo...</i>, tłum. Tomasz Kubikowski, Kraków 2010. <i>Post-soap. Nowa generacja seriali telewizyjnych a polska widownia</i>, red. Filiciak Mirosław, Giza Barbara, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, Warszawa 2011. Richard Schechner, <i>Performatyka: Wstęp</i>, Wrocław 2007 <i>Seriale. Przewodnik Krytyki Politycznej</i>, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2011. <i>Władcy torrentów. Wokół angażującego modelu telewizji</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2014. Powyższy wykaz może ulec modyfikacjom i rozszerzeniom stosownie do potrzeb studentów. Dokładny wybór tekstów, wspomagających pracę na zajęciach będzie podawany na bieżąco.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	warsztat performatyczny „ Bunt hologramów. Związki technologii z polityką ”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Zdobycie wiedzy z zakresu performatyki, nowych technologii oraz współczesnego życia politycznego. Umiejętność analizy wybranych zjawisk performatywnych oraz performansu technologicznego i politycznego, a także twórczego i krytycznego myślenia oraz samodzielnego wyboru materiału do analizy.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	I i II rok studiów II stopnia
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Katarzyna Peplinska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. Dariusz Kosiński
Sposób realizacji	warsztat w całości realizowany w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	Orientacja w podstawowych teoriach i terminach z zakresu performatyki. Zainteresowanie nowymi technologiami, życiem politycznym i metapolityką mile widziane, ale niekonieczne do wzięcia udziału w warsztacie. Cenna natomiast jest otwartość i gotowość do twórczej analizy. Zaproszeni są studenci, którzy interesują się teoretycznym ujęciem tematyki zajęć, jak i ci, którzy zajmują się nim praktycznie np. programują, są aktywistami.
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin warsztatów w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	4 punkty ECTS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ECTS: aktywny udział w zajęciach 2 punkty ECTS – egzamin
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja materiałów wizualnych z

	komentarzem, analiza tekstu, praca indywidualna, praca w grupach
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Sprawdzanie obecności i stopnia przygotowania studentów do zajęć, aktywność
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Studenci mogą wybrać między napisaniem pracy (7 znormalizowanych stron maszynopisu), przygotowaniem prezentacji, wideo-artu lub instalacji na wybrany temat, skonsultowany z prowadzącą zajęcia.
Treści modułu kształcenia	We współczesnych systemach politycznych dokonuje się swoista rewolucja, związana z wykorzystaniem nowoczesnych technologii administracyjnych, komunikacyjnych i multimedialnych. Paradoks polega na tym, że dając niemal nieograniczone możliwości upowszechniania się idei demokracji bezpośredniej, przynosi ona także wiele zagrożeń. Ciasny uścisk, w którym trwają polityka i technologia, to jednocześnie schronienie, w którym możliwa jest organizacja punktów oporu, jak i przestrzeń, dzięki której system wzmacnia swoją władzę. Przestrzeń, w której rozwija się relacja między polityką a technologią, to przykład globalnego performansu, łączącego performans kulturowy, organizacyjny i technologiczny, o których pisze Jon McKenzie. W układzie technologia-polityka ogniskuje się, niczym w soczewce, napięcie pomiędzy jednostką, starającą się wykorzystać technologię jako przestrzeń oporu, a instytucjami, które nią mniej lub bardziej skutecznie zarządzają. Zagadnienia: 1. Wprowadzenie. Performans technologiczny i performans polityczny 2. Partycypacja 2.0. Analiza wybranych przykładów 3. #rewolucja. Rola mediów społecznościowych w procesach polityczno-społecznych, zjawisko slacktywizmu 4. Edward Snowden – bohater czy zdrajca? Zjawisko whistleblowingu 5. Internet a performanse kampanii wyborczych 6. Drony jako performans technologiczny i kulturowy 7. Bunt hologramów? Wykorzystanie hologramów w protestach ulicznych 8. Cyberterroryzm 9. Performowanie demokracji płynnej
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Manuel Castells, <i>Spółczesność sieci</i> , tłum. Kamila Pawluś, Mirosława Marody, Janusz Stawiński, Sebastian Szymański, Warszawa 2007.

	Manuel Castells, <i>Sieci oburzenia i nadziei. Ruchy społeczne w erze internetu</i>, tłum. Olga Siara, Warszawa 2013, https://pl.wikipedia.org/wiki/Wydawnictwo_Naukowe_PWN Michel de Certeau, <i>Wynaleźć codzienność. Sztuki działania</i>, tłum. Katarzyna Thiel-Jańczuk, Kraków 2008. Jon McKenzie, <i>Performuj albo...Od dyscypliny do performansu</i>, tłum. Tomasz Kubikowski, Warszawa 2011. Literatura zostanie uzupełniona podczas warsztatów w zależności od pojawiających się problemów i indywidualnych preferencji studentów.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy